UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

21
ЧЕРВНЯ
Число
No 25
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
JUNE 21, 1973

УХВАЛА ЗАКОНУ ПРО ДВОМОВНІСТЬ

Ще в 1969 р. федеральний парлямент ухвалив закон про дві офіційні мови в Канаді: англійську та французьку. Одначе щойно тепер уряд подав до ухвалення проєкт, як цей закон має бути введений у життя й федеральний парлямент цей закон ухвалив.

Головні точки закону є такі:

На 250,000 державних урядників прибл. 10% є зобов'язані знати обі мови й то лиш там, де є законом означені двомовні уряди. Якщо в якомусь двомовному уряді є урядник, що знає лиш одну мову, то йому мають дати до помочі другого урядника, що знає другу потрібну мову. Як хтось з урядників, що повинен знати обі мови, знає лиш одну, але захоче вивчати другу мову, уряд буде покривати кошти навчання, а урядникові буде числитися знання обох мов як основа до вищої платні. В округах, що будуть означені як „одномовні" від урядників не будеться вимагати знання другої урядової мови.

В тих урядах, де вимагається знання двох мов, будуть обсаджувати місця двомовними урядниками и ступнево до 31 грудня 1978 року.

Урядники, що працюють в державній службі від 6 квітня 1965 року, не є обов'язані знати обі мови.

Проєкт про практичне вводження в життя закону про двомовність викликав у федеральному парляменті живу дискусію, одначе в часі голосування всі ліберальні посли та посли партії НДП голосували за прийняття закону. Із консерватів голосувала велика більшість послів із провідником партії Р. Стенфілдом за прийняттям закону. Проти закону голосував лише кол. прем'єр Дж. Діфенбейкер та 16 консервативних послів, головно із Західної Канади.

Пошта приспішує послуги

Міністер пошти повідомив, що пошта впроваджує дещо змінену програму прискореної достави посилок. На поштових скринках у 60 більших містах Канади будуть поштові скринки позначені трояким и пасками. Червоні паски будуть на тих скринках, куди треба вкидати місцеві листи. Якщо вони будуть вкинені перед 6-ою годиною вечора, то місцеві адресати їх дістануть другого дня. Скринки з білими пасками призначені для листів, тої самої поштової округи. Вкинені перед третьою годиною пополудні, вони будуть у означених поштою більших містах даної округи другого дня. Скринки із синім паском призначені для поштових посилок, що йдуть до дальших місцевостей у Канаді. Листи вкинені перед 11-ою годиною перед полуднем, будуть доручені адресатам у одному із 60 означених міст чергового дня.

Так бодай запевняє міністер пошти. Покищо з доставою поштових посилок є чимало клопотів, бо поштові посилки майже постійно спізнюються й відборці пошти через те нарікають на всіх, забуваючи, що найбільша задержка буває таки в самих поштових урядах.

Закінчився штрайк „Ер Кенада"

Після більш, як двох тижнів, закінчився ротаційний штрайк летунської лінії „Ер Кенада". Представники юнії, що об'єднує 6,400 летунських механіків, та керівництва „Ер Кенада" осягнули, після довгих переговорів порозуміння в справі заробітних платень, вимог відносно знання англійської та французької мови для механіків ітд.

Минулими днями „Ер Кенада" була обмежила число польотів на 30% й заповідалося, що, якщо представники юнії та керівництва „Ер Кенада" не договоряться, то „Ер Кенада" була б змушена зовсім здержати польоти літаків. Тепер, після підписання умови, керівництво „Ер Кенада" заповіло, що протягом тижня буде вповні привернений повний рух пасажирських літаків „Ер Кенада". Нормально „Ер Кенада" має в цілій Канаді 550 польотів денно.

Підвишка відсотків у Банках

Державний Банк Канади проголосив, що з днем 11 червня підвищив відсотки від позичок, уділюваних чартерованим банкам до 6¼%. Очевидно, що чартеровані банки підвищують відсотки теж своїм клієнтам, що платять далеко вищі відсотки, як чортеровані банки Банкові Канади. Підвишка відсотків Банком Канади є ознакою, що треба обмежити в банках позички, а одночасно є це один із засобів боротьби з інфляцією. Підвишка відсотків Банком Канади є найкращим покажчиком зросту інфляції

Перша підвишка відсотків Банком Канади була 1971 року, коли Банк Канади підвищив відсотки до 4¾%. 9-го квітня ц.р. Банк Канади підвищив відсотки до 5¼%, 14 травня до 5¾%, а 11 червня до 6¼%.

Підвишка відсотків від позичок є зв'язана тісно із підвишкою цін на різні товарі, будинки та землю. Минулими роками, а ще більше минулими місяцями ціна на землю під будову та житлові й комерційні будинки пішла значно вгору. Інформації з різних канадських міст говорять про великий зріст цін на землю під будову та житлові будинки. Прим. хата куплена в Едмонтоні прибл. два року тому за 21,895 дол., сьогодні коштує 29,175 дол. В Галіфаксі дім, що коштував перед п'яти роками 27,000 дол., сьогодні коштує 45,000 дол. В Вінніпегу платять сьогодні за дім 49,000 дол., який перед п'яти роками коштував 31,000 дол. Подібна звишка цін на доми є теж і в інших містах Канади.

Канада обмежує продаж пального до США

Федеральний уряд наклав державну контролю на продаж пального (ґазоліни) та оливи до палення до США. В минулих місяцях продаж цих продуктів зріс до тої міри, що Федеральний уряд побоюється, що наслідком того може бути за мало цих продуктів для потреб канадських покупців.

Протягом перших чотирьох місяців цього року США закупили в Канаді 872,000 бочок ґазоліни. В порівнанні із 17,000 бочок, що їх США закупили в тому самому часі минулого року продаж зріс у п'ятдесятеро.

Минулого року протягом тих самих місяців США закупили в Канаді один мільйон бочок оливи до палення, а цього року 1.8 мільйонів, отже майже подвійно.

Федеральний уряд старався переконати керівників канадських рафінерій, щоб обмежили продаж ґазоліни та оливи до палення до США добровільно, одначе без успіху. Тому уряд завів державну контролю, яка буде тривати приблизно два роки.

ПРЕЗИДЕНТ Р. НІКСОН ЗАМОРОЗИВ ЦІНИ

Американський президент Р. Ніксон заморозив знову ціни на харчові продукти на протяг двох місяців. Замороження цін на харчові продукти не включає замороження заробітних платень так, що робітники можуть домагатися підвишки платень і працедавці можуть їм платити вищі платні.

Менше беробітних

Протягом місяця травня 77,000 канадців дістали зайняття, зменшуючи число безробітних до 493,000, або до 5.2% всіх працездатних канадців. В травні минулого року Канада мала 6.2% безробітних. Число безробітних зменшилося, не зважаючи на те, що в Канаді зросло на 236,000 число всіх працездатних канадців, яких було в травні 9,335,000. В травні минулого року в Канаді було 8,897,000 працездатних канадців. В степових провінціях було в травні ц.р. 52,000 безробітних, а в Британській Колюмбії 62,000.

Зменшення числа безробітних гідне уваги ще й з тої причини, що Банк Канади, а за ним й інші чартеровані банки піднесли відсотки від позичок, наслідком чого подорожчали кошти будови будинків та основуваня різних підприємств.

Студенти не сплачують довгів

Федеральний уряд, який давав студентам позички на студії, має тепер клопіт із зворотом позичених грошей. До 30 квітня студенти не сплатили банкам, що їм за позички ручався федеральний уряд, 24,432,740 долярів. Федеральний уряд був примушений передати 13,429 кол. студентів, що завинили понад 16 мільйонів долярів, окремій аґенції для стягання залеглостей. Досі аґенція стягнула 2.4 мільйони долярів. Деякі посли з партії НДП протестували в федеральному парляменті проти доручення стягати залеглі довги окремій аґенції, бо вона бере за послуги 20% стягнених грошей.

Застрілили советського втікача

Минулого року втік із советського судна радієвий старшина С. Курдаков й через Канаду, дістався до США, де жив в Сан Бернадін, Каліфорнія. В ніч перед Новим Роком хтось застрілив Курдакова в його готелевій кімнаті. Поліція подала за причину смерти припадковий вистріл з револьвера, яким Курдаков бавився. Одначе дехто з його знайомих припускає, що його застрілили висланники СССР. Курдаков, ще за життя, написав у своєму щоденнику: „Якщо хтось колись почув, що мені трапився якийсь нещасливий випадок, або що я поповнив самогубство, не вірте цьому. Я знаю, як працює советська поліція, бо я був її членом".

Зокрема цікавляться обставинами смерти Курдакова члени різних церков, що до них Курдаков заходив. Він дуже цікавився релігією й ходив на богослуження та проповіді до різних церков у Сан Бернардіно.

Новий советський амбасадор у Канаді

Совєтська пресова аґенція ТАСС повідомила, що уряд ССР призначив до Канади нового амбасадора, 50-річного Александра Яковлева. Яковлев закінчив у 1946 р. державний педагоґічний інститут, а в 1960 р. вищу дипломатичну школу.

ТАСС повідомив, що дотеперішнього советського амбасадора в Канаді Бориса Мірошниченка перенесено на інше становище, але не сказав, на яке.

В Парижі підписано нове перемир'я

НАДІЯ НА СПРАВЖНІЙ МИР У В'ЄТНАМІ

В Парижі закінчилися таємні переговори між представником американського президента д-ром Г. Кіссінджером та представником Північного В'єтнаму Ле Дук То й у висліді підписано нові додаткові умовини перемир'я, які ввійшли в життя в п'ятницю, 15 червня. Протягом 50-годинних тайних переговорів оба представники „поширили та узгіднили" умовини перемир'я, підписані 27 січня ц.р.

Умовини перемир'я підписали теж представники революційного уряду В'єт Конґ та Південного В'єтнаму. Щоб оминути непорозуміння та розходжень між представниками воюючих сторін, представник Північного В'єтнаму та В'єт Конґ підписали умову на одній стороні, а представник США та Південного В'єтнаму на другій стороні протоколу, одначе всі зобов'язалися додержуватися умовин перемир'я.

В новій умові є 14 нових умовин, які повинні допомогти зберегти перемир'я у В'єтнамі. Між тими є: негайне припинення всяких розвідчих летів американських літаків над Північним В'єтнамом; докінчення очищення північно-в'єтнамських портів із мін, що їх позакладали американські воєнні судна; припинення всіх боїв між південно-в'єтнамськими вояками та повстанцями (В'єт конґ); суворе зберігання приписів першого перемир'я відносно закінчення боїв та устійнення зв'язку між обома ворожими сторонами; війська обох сторін мають повернутися на становища, які вони займали 28 січня, як ввійшло в життя перше перемир'я; наладнання зв'язку між командирами частин по обох боках фронту, щоб забезпечити доставу припасів та лікарську допомогу воякам по обох сторонах фронту; здержання довозу нових вояків та зброї до Південного В'єтнаму, за вийнятком виміни в такій самій кількости; звільнення протягом 45 днів всіх цивільних в'язнів та взаїмна допомога в устійненні гробів вбитих вояків та допомога в розшуках за пропавшими вояками; зберігання демократичної свободи та здержання всяких виявів пімсти, як то було узгіднено в першому перемир'ю; створення протягом 45 днів ради для замирення та переведення демократичних виборів у пізнішому часі; признання повних дипломатичних прав для членів міжнародньої комісії для контролі зберігання умовин перемир'я; подбати про можливе скоре відтягнення чужоземних військ із Камбоджі та Ляосу та відновлення переговорів про допомогу між США та Північним В'єтнамом.

На пресовій конференції, що відбулася безпосередньо після підписання перемир'я, Кіссінджер сказав, що попередньо підписане перемир'я було порушуване тому, що обі сторони постійно зводили бої, в яких згинуло чимало вояків, північні в'єтнамці довозили постійно, в супереч забороні, нову збрую та нових вояків до Південного В'єтнаму, не було належної співпраці з міжнародньою комісією для контролі зберігання умовин перемир'я, порушування невтральної полоси між фронтами ітд. У висліді В'єтнамові загрожувала нова війна, тимбільше, що члени міжнародної комісії відмовлялися від контролі, бо їм загрожували стріли з одного чи другого боку фронту. Канада вже заповіла, що відкличе своїх представників, бо вони, серед того роду умовин, що панують у В'єтнамі, не зможуть виконувати свого завдання. Кіссінджер висловив надію, що теперішне перемир'я буде дійсним, бо обі сторони будуть старатися зберігати докладно його умовини.

Відокремлення Куби не вдалося

США старалися відокремити Кубу від усіх не-комуністичних держав, щоб в той спосіб припинити торгівлю між Кубою та державами вільного світу.

Американський уряд сподівався примусити Кубу шукати шляхів порозуміня із США. Тимчасом Куба має дипломатичні зв'язки із 18 державами Західної Европи а між тими й з Ватиканом та Канадою. Кромі того Куба вдержує дипломатичні зв'язки із 49 іншими державами, в тому числі з усіми державами, де є комуністичний уряд.

У зв'язку з тим зросла й торгівля Куби із державами вільного світу. Коли в 1966 році торгівля Куби з державами вільного світу досягла всього 303 мільйони долярів, то в 1972 р. торгівля досягла суми 730 мільйонів долярів. Найбільше товарів продають Кубі Англія, Японія, Італія та Франція. За ними йдуть Еспанія та Західна Німеччина. Канада продала Кубі в 1971 р. товарів на суму 24 мільйони долярів. До того треба би дочислити збіжжя, що його Канада продала до СССР, який відтак перепродав його Кубі.

• **В Західній Німеччині** розбився 158-ий реактивний бойовий літак американського виробництва Ф-104 Старфайтер.

БЕЗПЕКА НА ЛЕТОВИЩАХ КОШТОВНА

Заведена перед кількома місяцями на всіх американських та канадських летовищах перевірка всіх подорожних, чи вони не везуть зі собою зброї або вибухових матеріялів, є досить коштовна. В Канаді коштує перевірка одного подорожного від сім центів до 1.18 доляра. В США перевірка кожного подорожного коштує пересічно 34 центи.

КОЛІСНЕ СУДНО "КОРОЛЕВА КОЛІСНИХ СУДЕН" одно з кількох того роду давних суден у Вінніпегу, що возить щоденно туристів на прогулянки по Ред Рівер та Ассінобойн.
фото: Манітобське міністерство туризму і дозвілля

Коротки вістки

• **Поліція Ар-Сі-Ем-Пі** в Алберті веде слідство в справі продажу вживаних автомобілів, у яких перекручено спідометри так, що вони виказують далеко менше проїханих миль, як автомобіль справді проїхав. Багато таких автомобілів продано в Алберті з Онтаріо та східної частини США.

• **В військовій базі** Саффілд, Алберта англійські вояки, що перебувають там на вишколі, очищували площу вправ до стріляння із відпадків стрілен. Одно стрільно вибухло й поранило 14 вояків.

• **Канадська поліція** Ар-Сі-Ем-Пі буде принимати до служби теж індіян. Кожного року будуть принимати чотирьох індіян на чотирорічний вишкіл.

• **Недавні дощі, що впали** в Західній Канаді, зменшили небезпеку язви хробаків, що загрожують збіжжевим засівам. Якщо й далі будуть перепадати дощі, може язви хробаків не буде зовсім цього року.

• **Онтарійський уряд** проголосив, що всі особи, які зарабляють менше, як 12,000 долярів річно, мають право на правного дорадника в судових справах, за якого платитиме провінційний уряд.

• **Працівники** Панамського каналу домагаються підвишки платень та інших угоднень, що їх керівництво каналу не хоче дати. Працівники пішли на штрайк, а в каналі задержалося 44 торговельні судна з різних країн світу, яких працівники каналу не хочуть перепровадити через канал.

• **Перський військовий** суд засудив на кару смерти п'ятьох терористів, що плянували державний переворот, а шістьох дальших на кари дворічної тюрми за неуспішне намагання захопити американського амбасадора.

• **Протягом 17-и місяців,** відколи азійська держава Банґлядеш стала самостійною, політичні противники замордували там скрито понад 2,000 політичних діячів.

• **Американська** телевізійна сітка та радіо Ен-Бі-Сі підписала з СССР умову про виміну телевізійних та радієвих програм, головно документальних та розвагових, як музика, танки тощо.

• **10% дорослих** мешканців Югославії виїхало на працю за кордон. Тепер югославянський парлямент підготовляє закон, який обмежуватиме виїзд югославянців за кордон та контролюватиме поведінку югославянських робітників у чужих державах.

• **Біле населення** Ню Йорку зменшується постійно так сильно, що за 12 років негри та порторіканці становитимуть в Ню Йорку більшість. Причиною є те, що білі мешканці Ню Йорку переїздять жити до передмість, а до того приріст населення негрів та порторіканців є значно вищий, як у білих людей.

• **Західна Німеччина** замирилася із Чехословаччиною, після 35-річного стану війни. В 1938-ому році Гітлер окупував Чехословаччину й з того часу ЧССР була у воєнних відносинах з Німеччиною. Формальний мировий договір буде підписаний літом ц.р. з участю західньо - німецького канцлера В. Брандта.

• **В Італії зрезиґнував** 34-ий повоєнний уряд. Дотеперішній прем'єр Дж. Андреотті зголосив президентові Дж. Леоне, щоб дав комусь доручення творити новий уряд.

• **Американський** президент Р. Ніксон та французький президент Дж. Помпіду погодилися, щоб американська компанія Дженерал Електрік та французька компанія Снекма працювали над новим мотором для літаків. Обі компанії видадуть на розвиток нового мотору по 250 мільйонів долярів.

• **Після шестимісячних** переговорів у Ґельсінкі, Фінляндія, 32 европейські держави, США та Канада закінчили вступні розмови до европейської мирової конференції, що має розпочатися 3-го липня.

• **Американська** прибережна сторожа повідомила, що поблизу західного американського побережжя крутяться три групи советських рибальських суден, разом 55 суден.

ДРУГА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

1 липня

ЛИСТ ДО РИМЛЯН: зач. 81

Брати, слава і честь і мир усякому, що чинить добро, жидові перш і грекові, бо нема у Бога зглядy на особи.

Бо ті, що згрішили без закону, без закону погинуть, а ті, що в законі згрішили, законом будуть суджені; бо не слухачі закону праведні перед Богом, а виконавці закону будуть оправдані.

Бо коли чинять, то ці, не маючи закону, за природою законне чинять, то ці, не мають закону, самі є законом; вони показують що діло закону написане в їх серцях, коли їх совість дає їм свідоцтво: а думки взаємно обвинувачують себе або оправдують, в день, коли Бог судитиме таємниці людські, по моєму Євангелію, через Ісуса Христа.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 9

У той час, коли Ісус проходив поблизу Галилейського моря, побачив, як два брати, Симон, званий Петром, і Андрій, його брат, закидали сіті у море; були бо рибалки. І промовив до них: „Ідіть за мною і я зроблю вас ловцями людей". А вони негайно полишили сіті та й пішли за ним.

Я як відійшов звідти, то побачив інших двох братів, Якова, сина Заведея, й Івана, брата його, як вони зі своїм батьком Заведеєм направляли в човні свої сіті.

І покликав їх. А вони негайно покинули човен і свого батька та й пішли слідом за ним.

І ходив Ісус по всій Галилеї й навчав по їх божницях і проповідував євангелію про царство та спіляв усяку недугу й усяку неміч між людьми.

СІТЬ РИБАЛОК ЛЮДЕЙ

о. В. Л.

Друга неділя по Зісланні Святого Духа — Євангелія від св. Матея 4, 18 — 23 (зач. 9)

1. Євангелія розказує два рази про чудесну ловлю риб на Генезаретському озері. Перший раз чотири апостоли - рибалки трудилися цілу ніч і нічого не зловили. Ранком, на приказ Ісуса Христа, вони ще раз закинули сіті і зловили стільки риб, що сіті рвалися, як вони витягали їх з води і вантажили риби на свої човни.

Симон - Петро, помітивши, що це не звичайний випадок, налякався, впав Ісусові Христові до ніг і сказав: Господи, відступи від мене, бо я грішний чоловік (Лк. 5, 8). Та Ісус Христос не відступив від нього і не дозволив більше Петрові відступити від себе. До Петра і трьох інших апостолів Він сказав: Ідіть у слід за мною, я зроблю вас рибалками людей (Мт. 9, 19). Вони залишили все — човни і сіті, родинні оселі і доми, батьків і родини, та пішли за Ісусом Христом.

Другий раз, вже по своєму воскресенні, Ісус Христос з'явився сімом апостолам-рибалкам на тому ж самому озері. Вони знову цілу ніч трудилися і нічого не зловили. Але як вони, на приказ Ісуса Христа закинули сіть, зловили стільки риб, що їх з трудом вигягнули на берег. І тим другим разом Петро помітив, що Ісус Христос зробив чудо. Тепер Петро більше, як по першій чудесній ловлі риб мав основу просити Ісуса Христа: Господи, відступи від мене, бо я грішний чоловік. Він же ж покинув Ісуса Христа з хвилиною Його ув'язнення і рятував себе втечею, а опісля тричі соромно відрікся Ісуса Христа мимо своїх запевнювань: Хоч би всі соблазнилися Тобою, я ніколи не соблазнюся; хоч би мені прийшлося і вмерти з Тобою, не відречуся Тебе (Мт. 26, 33-35).

Тим другим разом Ісус Христос не тільки залишає Петра в уряді рибалки людей, але ще й підвищує його: установляє його пастирем своїх ягнят і овець — головою своєї Церкви.

2. Між одною і другою чудесною ловлею риб пройшло три роки часу. Весь той час апостоли перебули в школі Ісуса Христа, у якій вчилися бути рибалками людей. З уст Ісуса Христа вони слухали притч про блудного сина, про каянника-митаря, про милосерного пана і немилосердного слугу, були свідками того, як Ісус Христос прощав гріхи жінкам-блудницям і дарував Закхеєві кривди, що їх він заподіяв ближнім, чули про те, як Ісус Христос на хресті простив гріхи розкаяному розбійникові і молився за ворогів, що тішилися Його розп'яттям і терпінням на хресті.

Часті чуда, які Ісус Христос робив на очах апостолів і ними ущасливлював всякого роду нещасливців, пов'язували апостолів до Учителя-чоловіколюбця нерозривним вузлом відданости для Нього. Як інші покидали Ісуса Христа і відходили від Нього, бо були згіршені обітницею Ісуса Христа, що Він дасть людям на поживу тіло і свою кров, а Ісус Христос спитав апостолів: Чи й ви хочете відійти?, — Петро за них усіх відповідав: Господи, до кого підемо? Ти маєш слова життя вічного (Ів. 6, 68).

Тою безмежною любов'ю, яку Ісус Христос і проповідував і чинив, апостоли самі були немов зловлені у Христову сіть і нею опісля, немов сіттю, ловили людей.

3. Зі сторінок Христової Євангелії віє тепло любови, що на уста людині тисне слова: Справді, ніхто не є добрий, тільки один Бог (Лк. 18, 19). Таким добрим є Отець наш на небесах і таким був Його Син Єдинородний у час свого життя на землі. Отець, що на небесах, велить своєму сонцю сходити до добрих і на злих та посилає свій дощ на праведних і неправедних (Мт. 5, 45). У своїй довготерпеливості Він залишає грішникові час на опам'ятання і на поправу, а одним наверненим грішником тішиться більше, чим дев'ятдесятьома дев'ятьома праведниками (Мт. 18, 12-14). Бог Отець прощає всі провини і прощає так, наче б їх ніколи не було. Таким способом не всилі простити собі своїх провин сам чоловік. Апостол Павло, навернений і сам вже переслідуваний за Христову віру, робить собі ще докори з того, що він жорстоко переслідував Христову Церкву, „в'язав та віддавав до в'язниці мужів і жінок", „коли проливалася кров Стефана... стояв при тім та одобрював і стеріг одежі тих, що його убивали" (Ап. Д. 22, 4 і 20).

А інші люди? Як часто воно буває, що чоловік розкаявся зі своїх провин, відпокутував їх, і здавалось би, його провини забулися і порохом припали. Але люди по довгому часі ще відгребують їх і безсердечно пригадують їх чоловікові. Ставлячи за приклад свого Отця небесного, Ісус Христос наказував любити усіх без вийнятку, навіть ворогів.

Земний світ такий холодний, як ночі, що їх апостоли проводили за своєю рибальською працею на Генезаретському озері, і як та ніч, у яку Петро підходив на архиєрейському подвір'ї до розложеного вогню, щоб загрітися, і напастований архиєрейськими слугами, три рази відрікся Ісуса Христа. По земному світі тягне холодом самолюбства і байдужости. Єдиним вогнем, що його ще нагріває, є Христова Євангелія любови. Це виразне бажання Ісуса Христа, записане в Євангелії: Я прийшов вогонь кинути на землю і не хочу нічого більше, як щоб він на ній розгорівся (Лк. 12, 49).

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора достава до всіх місцевостей Алберти.

Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD

13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

ПРАЗНИК У МОНДЕРІ ЦЬОГО РОКУ:

в НЕДІЛЮ, 1-го липня

ПОРЯДОК БУДЕ ТАКИЙ:

30 червня, в суботу ввечері:
год. 7-а: Велика Вечірня з Литією. Проповідь. В час відправи священики будуть сповідати.

1 липня, неділя:
Празник св. Апостолів Петра й Павла.
Для вигоди прочан будуть правитись св. Літургії від год. 6-ої до 9-ої ранку, щопівгодини. Цілий той час священики будуть сповідати в церкві.

10 година на Голготі:
АРХИЄРЕЙСЬКА ТОРЖЕСТВЕННА СВ. ЛІТУРГІЯ, що її відслужить наш едмонтонський Владика Преосвященніший Кир НІЛ, у співслуженні священиків і дияконів. В часі цієї св. Літургії священики будуть сповідати на площі біля **Голготи! Вимоги** для одержання повного відпусту в той день такі:

1. Бути в стані Божої ласки.
2. Відвідати церкву св. ап. Петра й Павла.
3. В час цих відвідин церкви проказати один раз „Отче наш" та один раз „Вірую" (Символ віри).

Після Архиєрейської св. Літургії буде водосвяття!

12 година, на Голготі:
ЧИТАНА СВ. ЛІТУРГІЯ для тих, що пізно приїхали з дальших околиць.

Щороку не лише мондерці, але й сусідні парафії спішили громадно на цей роковий празник свв. Ап. Петра й Павла. Запрошуємо всіх і цього року! — Не забувайте, що Мондер уже через 70 років був і є дальше головним осередком цілої округи для українців католиків у Алберті.

Щиро вітаємо вас, наші дорогі Гості й Прочани!

ОТЦІ ВАСИЛІЯНИ
МОНДЕР, АЛБЕРТА

Блаженніший поблагословив каплицю

У неділю, 3-го червня на сумівській оселі „Веселка" біля Актону в асисті Владики Ізидора (Борецького) митратів, деканів і священиків, Блаженніший Йосиф посвятив на оселі „Веселка" сумівську каплицю. На оселю приїхало дуже багато українців, які з ентузіязмом вітали Блаженнішого. Крім молоді СУМ були й пластуни та їхні батьки.

Після посвячення каплиці Блаженніший відслужив св. Літургію. Належить відмітити ,що Владика Ізидор, о. митрат П. Хомин і о. Б. Остапович поминали в молитвах Блаженнішого як Патріярха. Належно б той почин завершити правною постановою синоду УКЦ.

У своїй проповіді Блаженніший висказав свою радість, бачучи стілько зорганізованої молоді, бо вона радісне майбутнє наше. Підкреслив також, що в нас фактично немає різниць між коталиками й православними: вороги викликали ті різниці. З одного боку поляки, а з другого — москалі.

Після св. Літургії був обід, який приготовили пані з жіночої ланки СУМ.

—o—

Зеленосвяточні поминки в Едмонтоні

(М.Д.) В неділю, 10-го червня, при вітряній і дощевій погоді священики едмонтонських парафій під проводом митрофорного протоієрея о. д-ра М. Сопуляка відслужили панахиди над могилами на католицькому цвинтарі св. Иоакима коло пам'ятника сп. О'Лірі за впавших за волю, потім над померлими ієромонахами-Василіянами: о. М. Гурою, о. Л. Джиґоликом, о. архимандритом Т. Галущинським. Після того відслужили священики панахиду над могилами Сестер Служебниць: Сильвестри Таїди і Амврозії, а потім над могилами вірних. На цвинтарі промовляв о. В. Дрібненький ЧСВВ.

В неділю, 17-го червня після дводенного зливного дощу, небо прояснилося й настала приємна погода. В годині 2-гій попол. зібралися священики на українському цвинтарі св. Михаїла під проводом митрофорного протоієрея о. д-ра М. Сопуляка. (Владика Ніл виїхав на святкування 25-річчя єпископських свячень Владики Андрея (Роборецького) до Саскатуну) та кількатисяч українців, щоб згадати в своїх молитвах героїв та рідних, що відійшли до Небесного Вітця по заслужену заплату.

Першу панахиду відслужено за всіх, що впали на полях боїв за волю України, Канади та всего світу. Проповідь виголосив парох церкви св. Володимира о. Р. Ганкевич.

Опісля перейшли священики й вірні над могили померших овящеників: о. В. Стефанова, о. В. Слабого, о. М. Білика, о. Д. Базюка, о. М. Оленчука і о. П. Іванця.

Після відслуження панахиди за покійних священиків нашої Єпархії, священики розійшлися по гробах, де вірні терпеливо очікували на свою чергу, заховуючи проголошений порядок.

Належить висловити признання нашим вірним, що не добивалися настирливо, щоб їм „першим" служити панахиду, а спокійно ждали своєї черги. Подяка належиться також парохові катедри за зорганізування порядку відправ.

—o—

Короткі церковні вістки

Російський православний патріярх Москви дав 33 тисячі долярів і потрібний матеріял на відбудову російського манастиря ім. св. Пантелеймона на Афонській горі.

Частину цього історичного манастиря знищив минулого року вогонь.

Тепер над відбудовою манастиря наглядає двох монахів з Росії: о. Авель Македонов і о. Виссаріон Остапенко.

Згідно з вістками з Атен манастир буде цілковито відновлений і заселений жителями.

Посвячення Собору св. Володимира й Ольги в Чікаго

(Н.Н.) — Вершком перебування Первоієрарха УКЦеркви Йосифа в Чікаго було врочисте посвячення новозбудованого Собору св. Володимира й Ольги в неділю, 20 травня. За чудової весняної погоди в ранні й пообідні години було рухливо на закритому для руху бульварі Овклей перед новою церквою та на довкільних вулицях. Маси народу збиралися з усіх напрямків української дільниці міста. Багато людей навіть не поверталися додому після величавої Архиєрейської Літургії, відслуженої Блаженнішим Йосифом і п'ятьма іншими Владиками дообіду в чікагській пристані. Велика маса людей прибула прямо перед новий храм. Організатори свята, порядкова служба ще зайняті останніми підготовчими дрібницями, щоб все вийшло за пляном. Поліція регулює рухом.

Вулиці і будинки прибрані в прапори, портрети Блаженнішого, написи та декоративні стрічки. З багатьох будинків і стін виднівть гасла „Вітаємо Патріярха". „Вітай Первоієрарше" українською і англійською мовами. В центрі уваги новий храм — плід трирічних зусиль великої громади, парафії св. Володимира і Ольги, яка нараховує понад тисячу родин. Новий храм у візантійсько-українському стилі нагадує собори княжого Києва чи Чернігова. Він підноситься високо понад довкільними будівлями своїми п'ятьма куполами, які хоч ще не позолочені (бо храм ще не закінчений), проте роблять велике враження. Фронтова стіна, де має бути невдовзі вмонтована мозаїка, прибрана в зелень, прапори. На високому підвищенні перед церквою — престіл місця для почесних гостей, горне сідалище для Владик, місця для хору і орхестри, а при вході на храмове подвір'я вітальна брама. Біля неї вітатимуть Верховного Архиєпископа в оточенні його Владик, що має довершити акту посвячення цієї церкви.

Процесія і вітання

О 4.30 год. розпочався торжественний хід-процесія з парафіяльного культурного осередку при Чікаго авеню. Прапороносці комбатантських і молодіжних організацій, церковні хоругви, старші брати і сестриці, церковний причет з двораменним патріяршим хрестом, священики і Владики перед Блаженнішим Йосифом ступають поволі і врочисто. Діти із садочків сиплють квіти перед Верховним Архиєпископом. За ним почесні гості врочистости — майор Чікаго, Р. Дейлі, репрезентанти міської і повітової управи, представники стейтової леґіслятури, військові власті та інші.

Перед вітальними воротами вітають Первоієрарха діти з квітами, Парафіяльна рада хлібом-сіллю — ((промовляв головний радний д-р О. Фаріон), а від оо. душпастирів — митр. радник П. Джулянський, який передав Блаженнішому ключі від храму. На підвищенні перед церквою о. М. Бутринський представив майора Дейлі і цей передав Блаженнішому привіт від міста, вітаючи в його особі усю поневолену мученичу Українську Церкву, як також погратулював українській громаді за побудову такого чудового храму.

Акт посвячення

Біля престолу стали разом з Блаженнішим Йосифом: — Філядельфійський Митрополит Амврозій, Чікагський єпископ Ярослав. Єпископгість з Канади Ізидор та Владика-помічник з Філядельфії Преосв. Василь, а з ними священики катедральної церкви св. Миколая, очолені о. прелатом П. Леськовим, інші священики Чікаґа й околиці, о. митрат П. Хомин з Торонта та парафіяльні душпастирі св. Володимира й Ольги. Були також українські православні священики на чолі з митрофорним протоієрем Ф. Білецьким та римо-католицькі священики довкільних парафій. До обряду свячення співав мішаний церковний хор „Прометей" під проводом Р. Андрушка.

Коли прийшла черга на посвячення, Блаженніший Йосиф сам посвятив вхід та внутро храму, а два священики — о. митрат Хомин і о. крилошанин С. Кнап з процесією обійшли з двох боків церкву та посвятили її ззовні. Тисячі вірних у великій побожності, а багато із сльозами в очах слідкували за цією зворушливою церемонією.

Дві історичні промови

Після евангелії о. парох М. Бутринський виголосив коротке слово, наголошуючи ідейні основи цієї традиційної парафії, заснованої перед п'ятьма роками Блаженнішим Йосифом у порозумінні з Владикою Ярославом, її відданість ідеям помісности та патріярхату. Він відзначив присутність на цьому святі православних братів — священиків і вірних, зокрема митрофорного, настоятеля катедрального храму Св. Володимира. З вдячністю згадав о. Бутринський, що вже майже п'ять років гостинний православний собор є також домом молитви українців католиків — парафіян св. Володимира й Ольги.

Тоді промовив о. Ф. Білецький, який привітав тепло Первоієрарха Української Католицької Церкви, Блаженнішого Йосифа, висловив подив до його невгнутої послідовности в обороні своєї Церкви й української правди в Україні й перебуваючи на засланні, та тут, у вільному світі. Він висловив побажання від православних, щоб теперішні змагання УКЦеркви за канонічне завершення закінчилися успішно та закликав до зближення і братерських взаємин між двома українськими церквами, прикладом чого є наше Чікаго.

Вкінці промовляв Блаженніший Йосиф. Видимо зворушений торжественною хвилиною і великою масою присутніх та величю новозбудованого храму, закликав усіх подякувати Всевишньому за цю радісну подію і велику ласку, що допоміг нам тут зібратися й посвятити цей новий храм. Він склав признання активній громаді парафіян св. Володимира і Олйги за жертвенність і прив'язання до своєї церкви. Все це заслуговує на наслідування й по інших осередках. Згадав Верховний Архиєпископ славне минуле Христової Церкви в Україні, світлі постаті Рівноапостольних Князів Володимира й Ольги, ім'я яких носить новозбудований храм і парафія.

Верховний Архиєпископ широко накреслив завдання віднови Христової Церкви в Україні на основі патріярхату та поєднання Божого з народним. Звертаючися до о. митрофорного протоієрея, Блаженніший Йосиф подякував православним братам за акт братньої допомоги та закликав до вужчої співпраці і зближення обидвох Церков, наслідуючи традиції церковної єдности в княжу добу та спроби до об'єднання українських католицьких і православних ієрархів в 17 столітті, головно за митрополитів Могила і Рутського.

Англійською мовою відповів наш Первоієрарх на привітання мейора Дейлі, кажучи, що наші земляки вносять свою працю у розбудову цієї великої країни і великого міста Чікаго, рівночасно зберігаючи прив'язання до культури і традицій батьків і дідів та тим виповнюючи свої обов'язки супроти поневоленого народу в Україні.

Многоліттєвом церковній ієрархії і будівничим храму та співом „Боже Великий" закінчено це торжество посвячення. Під час процесії до парафіяльного осередку хор співав Володимирський гимн „На стягах, на блакитних", що став парафіяльним гимном, а далі орхестра СУМА продовжувала грати релігійні мелодії. Народ під гучні оплески і вигуки „Слава Патріярхові" проводив маєстатичну постать Блаженнішого і Владик та інших достойників, які проходили поміж стрункими рядами молоді Пласту і СУМА та комбатантів.

Під час посвячення на місці відбулася збірка на будову церкви, яка дала понад 25 тисяч долярів. Оцінюють приблизно 7-8 тисяч учасників, що виповнили вулиці, балькони, а то й дахи будинків довкола храму.

Кінцеві акорди

На закінчення торжеств посвячення храму Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці при парафії св. Володимира й Ольги приготовило прийняття для Владик, священиків і почесних гостей в парафіяльному осередку. Відпочивши після довгих служінь і дуже зайнятого дня, Блаженніший ще зустрівся з представниками парафіяльної ради та церковних організацій — Сестрицтва, Братства св. Андрея, Братство церковних впорядників св. Михаїла, хору, які склали Блаженнішому свої подарунки, в тому і модель новопосвяченого храму, призначений для Музею в Римі. Модель виконав парафіянин Б. Савин. Під звуки хорового співу Блаженніший і Владики залишали гостинний осередок, але на подвір'ю їх чекала інша несподіванка. Тут зібралися молодіжні організації та ансамблі парафії: Братство молоді св. Бориса і Гліба, Вівтарна дружина, дівочий хор „Черемшина", хлоп'ячий хор „Дніпро" та Театральна студія молоді. Вони від себе привітали Дорогого Гостя, а також склали різні подарунки. В руках у дітей нагло замаяли сотні прапорців на привітання, а з уст молоді понеслися виклики „Слава нашому Патріярхові".

Блаженніший, не зважаючи на втому, радо провів ще кілька хвилин серед захопленої молоді, промовивши до них кілька слів і знаходячи для кожної групи щось заохочуючого. Молодь зачарувала нашого Первоієрарха, а Він — своєю присутністю та словами — полонив молодь і дітвору. Ця спонтанна зустріч залишила нестертий слід у серцях та пам'яті наших наймолодших парафіян. Так само обряд посвячення цього нового храму — пам'ятника помісности залишиться пам'ятним для всіх його учасників. Справді бо, не знало досі українське Чікаго такого іншого великого дня, як незабутня неділя, 20 червня 1973 — день посвячення Собору св. Володимира й Ольги.

Посвячений Собор св. Володимира й Ольги, буде коштувати, після викінчення будови, понад півтора мільйона долярів. Досі парафіяне Собору пожертвували вже понад один мільйон долярів. То буде, досі, одна з найбільш коштовних українських церков у цілому світі.

Короткі церковні вістки

Біля 700 православних парафій у Греції не мають духовної обслуги. У Греції також вже від довшого часу відчувають брак покликань, а з тих, що приймають стан священства багато виїздить до Німеччини, Австралії, Скандинавських країн та Америки, а парафіян у Греції лишають без обслуги.

* * *

Український Католицький тижневик „Праця", що виходить в Бразилії, відзначує цього року 60-річчя свого існування.

Тижневик почав виходити 22 грудня 1912 року. Часопис стоїть на становищі українства і католицтва. Між редакторами тижневика були О. Мартинець (перший), його син о. О. Мартинець ЧСВВ — теперішній Екзарх українців-католиків у Бразилії о. М. Ничка ЧСВВ, що тепер душпастирює в Канаді та інші.

Теперішнім редактором „Праці" є о. В. Зінько ЧСВВ.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

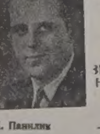

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

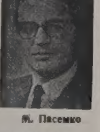

М. Панилюк — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ЗВІТ СВЯТКОВОГО КОМІТЕТУ

Прибутки й видатки зв'язані із відвідинами Блаженнішого Верховного Архиєпископа Йосифа VII

Прибутки:

Привіти в програмках —		$3,935.00
Збірки в церквах (дар для Верх. Архиєп.) —		2,752.66
Квитки на бенкет		6,520.00
	Разом	**$13,207.66**

Видатки:

Подорожні та репрезентативні видатки		$ 700.00
Пошта, знимки та дрібні видатки		172.63
Програмки, квитки на бенкет, виказки		853.30
Бенкет в готелі МекДоналд		3,507.96
Дар Верховному Архиєпископові		7,000.00
Передано касирові БУК п. О. Жарському		937.77
	Разорм	**13,207.66**

Передано БУК

Чек БУК — з тимчасового рахунку		$ 818.77
Готівкою від Пласту		60.00
Чек „Вудвард"		60.00
Чек п. В. Гавриляк		35.00
	Разом	155.00
	Разом	**$ 973.77**

Вплати за привіти в програмці:

$250.00: Єпарх. управа ЛУКЖ; $150.00: Герітидж Сейвінгс і Траст Ко.; $100.00: — Єпар. управа БУК, катедра Св. Иосафата, відділ БУК при катедрі св. Иосафата, ЛУКЖ „Добра Воля" 2-гий відділ при катедрі св. Иосафата, УНД-ім, парафія св. Юрія Побідоносця, відділ БУК св. Юрія Побідоносця, комітет придбання фондів парафії св. Юрія Побідоносця, парафія св. Василія Великого, відділи ЛУКЖ, БУК, УКЮ при парафії Успення Пресвятої Богородиці, організації Укр. Визвольного Фронту, д-р В. С. Брик, І. М. і О. Тимчишин, Парк Меморіял, „Українські Вісті"; по $60.00: —видавництво „Кобзар", „Пласт", парафії і ЛУКЖ в Мирнам, організації Пресвятої Евхаристії, відділ ЛУКЖ св. Володимира у Летбридж, оо. Василіяни та парафіяни в Мондер, відділ ЛУКЖ в Дервент, парафії й організації парафій у Новому Києві і Ту Гилс, оо. Василіяни, Сестри Служебниці, ЛУКЖ і БУК у Вегревил, д-р М. Снігурович, д-р І. Смульський, Р. і М. Олійник, В. Н. і О. Духній, Сентрал Алберта Міт Ко., Альфа Фото Студіо, „Вудвардс"; по $35.00: — В. і С. Середа, І. Гулаєць, відділ БУК, ЛУКЖ при парафії в Атабасці, парафії в Кемровз, Равнд Гиллс і Гей Лейк, ЛУКЖ і парафія св. Івана в Фіделиті, парафія св. Миколая, відділ ЛУКЖ і парафія в Маркемб, парафія св. Степана в Калгари, УНО, Укр. Лікарське Т-во, д-р В. Іванець, д-р М. Варениця, д-р С. Варшавський, д-р В. Павлюк, Укр. Щаднича Кооператива, П. і Д. Кул, д-р Ф. Д. Конрой і Б. Бачінський, М. Прокоп, Г. Барабаш, М. Свистун, Українська Книгарня, Б. Олійник, І. Доросевич, М. Лаврин, В. Гавриш, д-р Пісецький, В. Гавриляк; $30.00: —п-і К. Чічак; по $25.00: — Укр. Стрілецька Громада, відділ Колишніх Вояків УГА, станиця Колишніх Вояків УПА, Братство Вояків Укр. Дивізії УНА.

Разом вплатили за привіти	**$3,935.00**

Збірки на „Дар любови" для Верховного Архиєпископа:

Збірка під час Служби Божої в катедрі Св. Иосафата		$2,368.51
оо. Василіяни		26.00
о. Е. Дмитрук		106.75
о. О. Захаріясевич		148.40
о. В. Тарнавський		103.00
	Разом	**$2,752.66**

Продано квитків на бенкет:

Видруковано усіх квитків	1,512	
Не продано	860	
Продано по $10.00	652	**$6,520.00**

Продали квитків:

о. В. Тарнавський 183, о. Ю. Ковальський 95, о. Б. Снігурович 32, „Пласт" 30, о. Я. Федуник 30, о. В. Ганкевич 25, „Українські Вісті" 21, о. Дрібненький 21, ЛУКЖ п-і Слобода 19, УНД-ім 18, Братство кол. вояків 18, о. В. Волошин 18, о. М. Мартинків 14, о. І. Черкавський 11, о. В. Каричек 10, М. Сус 10, М. Прокоп 10, о. М. Дядьо 10, о. Б. Лисак 10, о. О. Захаріясевич 10, о. Т. Гурко 8, о. П. Мойсюк 8, о. М. Ничка 7, о. В. Мартиник 6, о. П. Литвин 5, о. Р. Стародуб 4, о. Л. Сивенький 4, о. Д. Гнат 3, о. М. Гураль 3, о. П. Петришин 3, о. Р. Мельник 2, о. Е. Дмитрук 2, о. Д. Грещук 2, — Разом продано усіх квитків 652.

Контрольна комісія єпархіяльної управи БУК в складі пп. інж. М. Бойка та д-ра А. Мартинюка перевела провірку в дні 31 травня 1973 р. і знайшла усі приходові та розходові прилоги згідні із вписами, як подано в Зіставленні прибутків і видатків.

За контрольну комісію

др А. Мартинюк, член К.К. **інж. М. Бойко,** голова К.К.

ПОТРІБНО ДОМІВ

Якщо хочете продати свою хату, зверніться до нас. Ми всі належимо до кооперативи продажу реальностей. Якщо дасьте нам вашу хату на продаж, то її будуть продавати продавці всіх агенцій продажу реальностей ("ріл стейт-у"), що належать до „Ріл-естейтної кооперативи" („КО-ОП"). Від того ви не будете платити вищого комісового, як звичайно.

Як дасьте ваш дім на продаж п. Прокопові з „МАРКЕТ РІЛ ЕСТЕЙТ", 10864 - 97 St., Tel.: 429-2584, чи Василеві Гавришеві, Гавриш Ейдженсі, 10952 - 97 стріт, тел.: 429-6566, чи нам, то ми всі будемо продавати Вашу хату, але ви заплатите комісове лиш одному з нас.

Багато наших людей має упередження до своїх продавців, бо вважають, що чужі зроблять це краще. Але мені здається, що я завжди старався піти на зустріч нашим людям, чи то було при продажеві, чи при закупні домів й допомогти їм те купно чи продаж перевести корисно. То я робив цілими роками й деякі наші люди мені ще й досі за те вдячні.

Я та другі, вищезгадані агенти продажу реальностей, готові вам допомогти у продажеві вашої хати, якщо ви звернетеся до котрогось із нас. Ви допоможіть нам, даючи нам хату до продажу, а ми допоможемо Вам, продаючи вашу хату корисно.

Ми пропонуємо теж асекурацію будинків у дуже поважних та солідних асекураційних компаніях. Ми не поручаємо компаній, що мають дуже низькі асекураційні ставки, бо з ними є часто клопіт при виплаті асекурації. А таких компаній ми вам поручати не хочемо.

М. МИРОНЕК

GUIDE REAL ESTATE LTD

10916 - 97 STREET TEL.: 424-9911
EDMONTON, ALBERTA

З ВІДВІДИН ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА В ЕДМОНТОНІ

ПРИВІТ ПРЕЗИДЕНТА ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

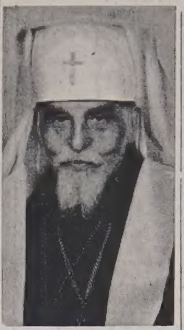

В часі святочного бенкету на пошану Верховного Архиєпископа, що відбувся в едмонтонському готелі Мекдоналд, від імені всіх українських католицьких організацій вітав Верховного Архиєпископа президент Централі Українців Католиків Едмонтонської єпархії п. В. Саганський, що сказав таке:

„Мені припала сьогодні надзвичайно велика честь, яка трапляється людині може лише раз у житті, а може ніколи, а саме привітати Їх Блаженство, Верховного Архиєпископа Української Католицької Помісної Церкви від імені всіх українських католицьких організацій нашої Єпархії.

Ми з великим подивом і пошаною читаємо в газетах про достойні й відважні виступи Вашого Блаженства в обороні прав нашої Української Католицької Церкви. Ми з великою гордістю читаємо звіти про відвідини Вашого Блаженства у високих достойників та голів різних держав. Ми слідкуємо з великим відчуттям та сантиментом за відвідинами Вашого Блаженства серед наших братів-українців у різних країнах поселення й подивляємо ревність та витревалість Вашого Блаженства, що, із посвятою надірваного довголітніми тюрмами та каторжними таборами здоров'я, знаходять ще силу й енергію для такої важкої та відповідальної праці.

Радіючи відвідинами Вашого Блаженства серед нас, я дозволю собі від імені всіх наших українських католицьких організацій скласти найщирішу подяку за ласкаві відвідини й бажаю, щоб Милостивий Господь, який дозволив Вашому Блаженству перенести такі важкі страждання за нашу Церкву й нарід, допоміг Вашому Блаженству й дальше продовжати цю важку й відповідальну працю й допоміг завершити труди Вашого Блаженства мрією усіх вірних Української Католицької Помісної Церкви — Патріярхатом".

ЛУКЖ Верховному Архиєпископові

Єпархіяльна управа ЛУКЖ складає щиру подяку усім відділам, які зложили привіти і датки на пропам'ятну книжку-програму з нагоди приїзду Верховного Архиєпископа до Едмонтону.

На привіти зложили на адресу Єпархіяльної управи:

По 50.00 дол.: — Єпархіяльна управа ЛУКЖ в Едмонтоні, відділ ЛУКЖ Св. Василія;

По 25.00 дол.: — відділ ЛУКЖ у Мондер, Апостольство молитви Мондер, відділ ЛУКЖ в Ню Вестмінстер, Бр.К., відділ ЛУКЖ в Кемврозв, відділ ЛУКЖ в Равнд Гил, відділ ЛУКЖ в Смокі Лейк;

По 10.00 дол.: — відділ ЛУКЖ в Ст. Пол, відділ ЛУКЖ Едмонтон Св. Володимира, відділ ЛУКЖ у Верміліон, відділ ЛУКЖ у Редвей, відділ ЛУКЖ у Чіпмен, відділ ЛУКЖ в Порт Алберні Бр.К., відділ ЛУКЖ у Вернон Бр.К.;

По 200.00 дол.: — 2-гий відділ „Добра Воля" при кат. св. Иосафата в Едмонтоні;

По 100.00 дол.: — 1-ший відділ „Добра Воля" при кат. св. Иосафата в Едмонтоні.

Крім того такі відділи ЛУКЖ зложили спільно зі своїми парафіянами:

В Мирнам, Атабаска, Летбридж, Дервент, Плейн Лейк, Новий Київ, Ту Гилс, Вегревил, Моркемб Фіделіті, Едмонтон Успення Пресв. Богородиці, Марійська Дружина відділу ЛУКЖ парафії св. Юрія Едмонтон і відділ ЛУКЖ при церкві св. О. Миколая Едмонтон.

Щира подяка усім відділам, що відгукнулися скоро на наше письмо.

Л. Слобода,
голова
О. Грабар,
секретарка

Святочне закінчення курсів ЛУКЖ

І. Павликовська

Двадцятирічний ювілей нашого музею ЛУКЖ ми відзначили гідно, даючи інтензивний вклад праці для поширення ідеї нашого музею: збирати і продовжувати плекати різні ділянки нашого мистецтва серед молодого покоління. В ювілейному році від осені 1972 до кінця травня 1973 р. відбулося 15 курсів у відділах ЛУКЖ Едмонтону, які запланували музейний комітет і які переведено успішно за одобренням і піддержкою Єпархіяльної управи і членства.

В курсах взяло участь і покінчило близько 200 учасниць. То найкраща запорука, що ми маємо зацікавлення членства і музей ЛУКЖ буде продовжувати свою працю й буде основою, що на її зразках буде продовжувати с я культурна праця ЛУКЖ". То казала голова музейного комітету Ірина Павликовська у своїй промові на закінчення курсів ЛУКЖ, яке відбулося в неділю 3 червня в залях УНД-ому. То святочне закінчення було злучене з виставою робіт, виконаних учасницями курсів, а то: .кераміки, вишивки й писанки.

Програмою проводила п-і К. Петецька кол. голова Єпархіяльної управи. Привітавши присутніх, вона подала, що ЛУКЖ перевів 2 серії курсів. Від осени до Різдва 1973 р. переведено 6 курсів вишивки й два курси кераміки, які закінчено святочною програмою в Провінційному музеї враз із виставкою робіт. Вистава в музею була дуже успішна й тревала три тижні. На переведення цих курсів Єпархіяльна управа дістала допомогу федерального уряду.

В зимових місяцях від лютого до кінця травня ц.р. переведено дальших 7 курсів а то: 2 курси вишивки й два курси кераміки (продовження) і три курси писанок. Виконані на тих курсах роботи виставлено сьогодні в залі. Вона зложила щирі гратуляції учителькам і учасникам курсів за їх успішну працю. Після того поклнкала до звіту кожний відділ, у якому відбувався курс.

Курси вишивки

Відділ ЛУКЖ при парафії Пресв. Евхаристії. Звітувала п-і Марія Демчук. Переведено другий з черги курс вишивання, на якому було 15 учасниць. З них 10 було з попереднього курсу, які продовжували своє вивчання нових стібів, а 5 початкуючих. На теперішню виставу виконано 30 робіт. Вишивки були на виставі в провінційнім музеї, на виставах у Калгарі і Вегревил і на нашому чайному прийнятті в парафії. Учителькою була п-і А. Кучер, якій учениці курсу і управа відділу зложили сердечну подяку за дбайливе і успішне ведення обох курсів.

Відділ ЛУКЖ при парафії Св. Володимира В. Звітувала п-і А. Рискі. То був також другий курс вишивки, на якому учасниці впвчали різні стібі вишивки. Учасниць було 10, в тім 2 дівчинки (10 і 12 літ). Вони виконали 15 робіт. Взори на серветах і подушках були працьовиті і прецизно виконані. Учителькою була п-і О. Ганкевич. А. Риські з великим признанням висловилася про працю учительки й відчитала дуже зворушливого листа, якого написали учасниці курсу до неї.

Відділ ЛУКЖ при парафії Св. Василія В. Звітувала п-і А. Байдужа. Відділ не мав в тім сезоні курсу вишивки, бо провадив курс писанок, але учителька п-і О. Федак допомогла своїм зацікавленим учням вивчити нові стібі й виконати додаткові робітки, які виставлено на тій виставі. Вона зложила подяку учительці п-і О. Федак за її працю і поміч у вивченню української вишивки.

Курси писання писанок

За відділ ЛУКЖ при парафії Св. Василія В. Звітувала п-і А. Мізурі. Курс тривав три місяці (12 Лекцій). Учасниць на курсі було 30. Було 3 учительки п-і Н. Цинцар і п-і А. Калиник. Крім практичних лекцій учителька п-і Н. Цинцар дала теоретичні лекції про історію і традицію української писанки і її символічну орнаментику.

За відділ при парафії Св. Миколая Звітувала п-і П. Шевчук, Курс тривав три місяці учасниць 15, в тім три молоді дівчатка. Учителькою була п-і А. Кат а їй допомагала п-і Е. Томяк. Вступну лекцію про українську писанку подала п-і Н. Цинцар. Учасниці були дуже зацікавлені курсом і вивчили добре, як розуміти і писати українські писанки.

За відділи ЛУКЖ при катедрі Св. Иосафата. Звітувала

(закінчення на 5. стор.)

Світовий Конгрес СУМ

Централя Союзу Української Молоді (СУМ) скликає десятий Світовий конгрес СУМ в Торонто на дні 26-28 жовтня, тиждень перед конгресом СКВУ.

Світові конгреси відбуваються що три роки і вони розглядають та вирішують всі принципові організаційні ідеологічні та виховні питання та вибирають нові центральні органи СУМ.

Відбуттям конгресу СУМ в часі конгресу СКВУ, ЦУ СУМ хоче підкреслити пов'язаність молоді з проблемами цілости нашого організованого життя на переселенні й дати змогу делегатам взяти участь в працях СКВУ.

З нагоди Світового конгресу ЦУ СУМ плянує випустити окрему конгресову відзнаку та серію поштових марок з нагоди Конгресу і цьогорічних національних роковин.

Президія НТШ в Европі

з сумом повідомляє своїх Членів і Українське Громадянство, що в п'ятницю, 8 червня 1973 року відійшла у вічність на 90-му році життя

ПРОФ. Д-Р НАТАЛІЯ ПОЛОНСЬКА -ВАСИЛЕНКО

визначний український історик і наукова та педагогічна діячка.

Н. Полонська-Василенко понад 60 років свого життя присвятила дослідам історії України та педагогічній діяльності у різних високих школах і інституціях.

З 1912 року — асистент історії на Вищих жіночих курсах в Києві, приват-доцент Університету св. Володимира, викладач Географічного й Археологічного інституті в, професор Художнього інституту (1927-30), професор Київського університету (з 1940), професор Українського Вільного Університету з 1944 і довголітній декан його філософічного факультету. З 1947 — професор Православної Богословської Академії в Мюнхені.

Науковий співробітник Української Академії Наук (1924 19433), член численних наукових товариств, зокрема дійсний член НТШ (з 1947) і УВАН (з 1948). Активно співпрацювала і була членом Редакційної колегії „Енциклопедії Українознавства" впродовж 25 років. Автор понад 200 наукових праць з історії й археології України та історії Української Церкви.

Джерельні студії провела над заселенням Південної України в 18 році, підсумком її багатогранних історичних дослідів є двотомова (другий том в друку) „Історія України", цінний підручник для дослідників.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Похована на цвинтарі в Дорнштанді (Німеччина). Похорон відбувся у вівторок, 12 червня 1973 року.

БАТУРИН

Історична повість 84

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Декому здавалося, що зпоза обрію з мрачних країн темної ночі виїзджає лицар у блискучій збруї на білому коні, з золотим мечем у долоні. На шоломі в нього китиця огнених пер, вітер обриває їх і кидає на землю. Рожами кладуться вони на поля, на верховіття дерев, на криші хат, пелюстки, платочки рожевого квіття стеляться кругом. Іде велетень лицар, мерехтить сріблиста збруя, сяєво ясне ллється з золотого меча, а перед ним утікає ніч. Горбиться, кулиться, до землі присідає і по ставищах, по мокляках, по оболонях волочить за собою свою спідницю довгу з непевної темряви і з нічної імли.

Дивляться сивоголові господарі, як білий лицар чорну ніч проганяє, знімають шапки й голосно хрестяться, а наймит якийсь, що недавно до села приплівся, поміж молодшими гукає: «Пора діло кінчить. Доволі кров нашу пили, кровопийці. Доволі крутили нами. В потребі нашому братові золоті гори обіцяють, приманюють улесливими словами. Хочеш у війську служить, то в реєстр впишемо тебе, а хочеш на землі працювати, так і землю дістанеш. А прошу».

«І млинок, і ставок, і вишневий садок» — доповідав йому товариш.

«Дістанеш на Йосафатовій долині, а тепер маєш не садок, а в задок».

Сміються кругом.

«А скінчиться війна, так гонять тебе з полку, як собаку з хрестин. Ти хто такий? Хахло, тягло, хамська твоя мати, йди на панів працювати. От яка наша правда, братя».

«А вжеж, а вжеж», — гомонить поза спинами тих, що на колодах сиділи.

«Ти до чого, синку, ведеш?» — підняв на нього полинялі очі сивоголовий дідусь.

Сторопився. Та тільки на хвилину. Побачивши, що одномишленників кругом чимало, відповідає сміливо, аж гордо: «До чогож би, як не до того, щоб не слухати панів-старшин».

«Ані дуків - серебренників».

«Досить слухалися, тай дослухалися ось до чого».

І підняв руки, як до лету птах, показуючи подрану кожушину.

«Сорочки на хребті не маю. Тільки моїх маєтків, що тая дранка, і тільки худоби, що тії воші в ній. Розбогатів».

«Потішся. Ти не один. Багато таких, що так розбогатіли, багато!»

«Біля гетьмана доробилися».

«Біля ізмінника».

«Податями та налогами всілякими народ обкладав, а все буцім-то для царя цар приказує, а цар у маніхвесті виразно говорить, що він з України одного єфимка брати не хоче, що це гетьман до своєї кишені гроші з народу здирав».

«У гетьмана в кожному дворі гроші».

«А в нашого брата, що спина, то воші».

Притакували кругом.

Дід з полинялими очима сумно дивився на лицаря ясного, що понад обрієм на білому коні проїзджав, і на ніч темну, що в байраках перед ним ховалася. Але спідниця її брудна й мокра волочилася по землі, як смородлива ганчірка. Дід нишком покаянний псалом шепотів.

«Я також», — почав другий, — «так собі своїм простим розумом міркую, що блищa сорочка, ніж кожух. Блищий наш робучий народ, ніж старшини».

«Блищий, блищий!»

«Хто з робучого народу, хай залишається у нас. Скажемо, що свої, а хто зі старшин, того видати цареві. Цареві не цікаво нас до рук своїх дістати, бо хто ми таке? — «подлий народ». Цар знає, що всякі факції від старшин ідуть, старшин йому давай».

«Справедливо сказано: старшин йому давай. Нагородить нас. Так і видаваймо їх, песьских синів».

Дід перервав псалом. «Видамо своїх, так чужих нам нашлють, а гадаєте, що чужі кращі від наших».

«Менший жаль, бо чужі. Від свойого кривда гірше болить».

«А вжеж, а вжеж. Своя рука лошкульнійше бє».

«Так наші предки гадали і тому в нас добра немає, тому ми у чужому ярмі. Гей, діти, які ви нерозумні. Від своєї кривди куди лекше визволитися, ніж від чужої. Свого гетьмана скинеш, коли він негодячий, а царського намісника не спекаєшся, бо за ним стоїть цар, і військо, і всі сили його, а в тебе що? В тебе лишиться голий кулак і безсильний жаль у серці, і отсе вся твоя оборона. І будеш битися, як перепілка в снігах на морозі, і скиглити будеш, як чайка, наікаючи на свій розум дурний. Прийде каяття, та вороття не буде».

Із-за гаю знімалася хмара й летіла ясному лицареві назустріч. Хотіла прикрити його, ніби невод розпускала небі.

«Хай, що хоче буде, щоб не було, як є. Не сила довше кривду терпіть».

«Не сила, не сила!»

«Гетьмани визволювали нас від Ляхів, а Татар накликали».

«Татари загонами народ гонили у ясир».

«А Мазепа гадаєте що? Визволює Україну від москалів, а шведам продає».

«Лютрам бузовірам».

«Не хочемо, не приймаємося!»

«Послухай його маніхвестів, поможи побити царя, то він панів польських накличе на нас, закріпостить народ».

«Буде, що лан, то пан, а що розвалений тин, то селянин».

«Церкви Єзуїтам віддасть, у манастирях уніятів понасаджує, польські порядки на Україні заведе».

«Не хочемо того, не приймаємося».

«Краще під православного царя».

«Краще! Краще!»

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА

ORBIT

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

КОМЕНТАР

ВІДВІДИНИ ПЕРВОІЄРАРХА

П'ятимісячна поїздка Верховного Архиепископа Йосифа до країн поселення українців у новому світі, Австралії, Канади та ЗСА, закінчилася. Минулого тижня Верховний Архиепископ ще відвідував українські осередки у ЗСА і від'їхав до Ватикану.

Минулими роками дехто з ватиканських кругів, а ще, може, більше споза Ватикану, але у Ватикані, поширював вістки, що популярність Верховного Архиепископа Йосифа серед українців у країнах поселення, зокрема в ЗСА і Канаді, змаліла, що він не має вже того впливу серед американських та канадських українців, що мав після приїзду із заслання та після першої тріюмфальної поїздки до українських поселень у вільному світі. Недавні відвідини Первоієрарха Української Католицької Церкви в Австралії, Канаді та ЗСА виявили зовсім що іншого. Популярність Верховного Архиепископа зовсім не змаліла, чого доказом є величаві прийняття на його честь, масові зустрічі українських вірних та вияви поклону й пошани 81-річному Великому Українцеві. Проте популярність Верховного Архиепископа виявлялася тепер, може, в дещо іншому аспекті. Під час перших відвідин країн українського поселення всі вітали та вшановували Верховного Архиепископа в першу чергу як незломного борця за права Української Католицької Церкви та українського народу, як символ нескорености Української Католицької Церкви навіть серед найважчих обставин, серед жорстоких страждань і переслідувань у каторжних таборах, серед приниженъ та упокорювань, що їх, протягом 18-річної каторги, мусів зносити Верховний Архиепископ, ставши символом мучеництва Української Католицької Церкви та українського народу.

Під час теперішніх відвідин тут і там згадували й минулі жахливі переживання Верховного Архиепископа в советських каторжних таборах та тюрмах у зв'язку з десятиріччям його звільнення, але на перше місце скрізь поставлено його боротьбу завершити Українську Католицьку Церкву патріярхатом. У всіх святочних промовах та привітаннях підкреслювали достойну поставу Верховного Архиепископа у відношенні до Ватикану, Його змагання встановити український патріярхат, та висловили йому повну піддержку, стверджуючи водночас повну льояльність Української Католицької Церкви до Апостольської Столиці. Справу патріярхату видвигали в своїх промовах не лиш речники всіх католицьких організацій, представники мирян і духовенства, та всі, без вийнятку, католицькі Владики, але й Філядельфійський Митрополит Амвросій, що супроводжав Верховного Архиепископа по всіх українських осередках у ЗСА. Митрополит Амвросій заявляв скрізь, що його бажання і надія в тому, що Верховний Архиєпископ приїде втрете на відвідини до ЗСА вже як перший український патріярх.

Справу патріярхату порушували при всіх зустрічах теж представники англомовної преси в Австралії, Канаді та ЗСА, які виявили дуже докладну обзнайомленість із змаганнями українців католиків за патріярхат та заходами Верховного Архиепископа в цій справі.

Справа українського патріярхату висувалася на перше місце скрізь, навіть у зустрічах з представниками урядів в усіх країнах, що теж висловлювали свої побажання та надії, щоб українці католики скоро діждалися завершення своїх мрій та змагань.

Справа Українського Католицького Патріярхату, мабуть, була тим чинником, що, підчас теперішніх відвідин, об'єднала вже всіх українців-католиків, які скрізь однодушно й щиро вітали Верховного Архиєпископа, бо між ними не було вже розходжень чи різниці думок щодо цієї справи, а у всіх було єдине бажання й одна думка: піддержати заходи Верховного Архиєпископа в його змаганнях за український католицький патріярхат. Замітне й те, що православні українці, які під час попередніх відвідин ще висували деякі застереження що до утворення Українського Католицького Патріярхату, тепер уже тих застережень не висували, але брали участь в прийняттях Верховного Архиепископа через своїх Владик. Вони, ті Владики, дуже щиро й сердечно вітали Верховного Архиєпископа, а він скрізь підкреслював, що між українцями католиками та православними немає аж таких великих розходжень, яких не могла б вирівняти приналежність до одного українського народу. Очевидно, що й між українцями католиками є ще деякі, які не зовсім погоджуються з таким чи іншим поглядом Верховного Архиепископа, проте під час теперішніх відвідин вони ніде не виступали і ніде себе не проявили.

Як це не прикро, але одностайна постава українців католиків у країнах, що їх відвідував Верховний Архиепископ, не буде мати вирішного впливу на політику деяких ватиканських кругів, що замрячені ідеєю приєднання Російської Православної Церкви в такій чи іншій формі до Католицької Церкви, бояться українського патріярхату, що на їх думку може розбити всі їх надії і їх заходи в тому напрямі. Утверджує ці круги в їх політиці й постава советського уряду, який веде вже відкриту кампанію проти Верховного Архиепископа в газетах, журналах та радіопередачах, висуваючи проти нього не лиш підігріті закиди про співпрацю з німцями, але й далеко гірші, бо те-

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ✤ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✤ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ✤ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✤ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

Відвідини . . .

(закінчення ред. статті)

перішні закиди про зломання обіцянки Папи Івана XXIII, що він буде мовчати й не займатися публічною діяльністю, а ще гірше, що він вимагає створення Українського Католицького Патріярхату, не заперечуючи при цьому, що советська поліція пропонувала йому подібну гідність в СССР, якщо він відречеться зв'язків з Апостольським Престолом.

Проте всі ці побічні скреготи, що супроводили відвідини Верховного Архиепископа в країнах Нового Світу, є лише доказом, якою політичною, якою визначною постаттю є 18-річний в'язень советських каторжних таборів. Він бо, не зважаючи на свій глибокий вік, на свої недуги, набуті в каторжних таборах, та на свою перевтому, відбув чергові відвідини, під час яких зміцнив бажання українців католиків у вільному світі змагатися за свої права у Вселенській Церкві, які виявляться повністю тільки по створенню українського католицького патріярхату.

В своєму інтерв'ю з великим нью-йорським щоденником „Нью-Йорк Таймс" Верховний Архиепископ сказав, що „український патріярхат буде як не сьогодні, то завтра". Ця сильна віра в перемогу правди Верховного Архиепископа є вірою й надією також усіх вірних Української Католицької Церкви, де б вони не жили. А до скріплення й зміцнення цієї віри причинилися дуже багато недавні відвідини Первоієрарха Української Католицької Церкви.

Вісті з Едмонтону

УНО в Едмонтоні героям української революції

(В.К.) Річницю трагічної смерти чільних постатей української революції, що згинули з рук большевицьких агентів філія УНО відсвяткувала двома імпрезами:

28 травня 1973 відбулася півгодинна програма на французькій радіостанції присвячена сл. п. отаманові С. Петлюрі і сл. п. Е. Коновальцеві, з доповідею д-ра М. Суховерського. Програмою проводив голова філії УНО Р. Осташевський.

В середу, 30 травня вечером відбулися святочні сходини філії УНО і Братніх Організацій, на яких д-р М. Суховерський виголосив доповідь. Доповідач зясував ці ідеї, для здійснення яких жили і за які поклали своє життя оба національні герої: отаман С. Петлюра як символ державної традиції і полк. Е. Коновалець як символ української національної революції.

По доповіді продовжувано членські сходини й обговорено пляни будучої праці. Підготовкою обох імпрез занималася Українська Стрілецька Громада.

Збори 1-ої дивізії УНА

На звичайних загальних зборах станиці Братства колишніх вояків І-ої Дивізії УНА в Едмонтоні, що відбулися в неділю, 25 березня 1973 року в домі УНД-ому, вибрано нову Управу станиці в такому складі: Ген. хорунжий о. д-р митрат Василь Лаба — почесний голова, Я. Цвікілевич — голова, С. Максимюк — заст. голови, М. Кучер — секретар, М. Олексійчук — касир, М. Свистун — і Я. Бабій — організаційні референти, І. Вавринчук, С. Боєчко і Д. Радіо — вільні члени, М. Зубрицький і Р. Чучман — кольпортери.

Контрольна Комісія: адв. П. Саварин, В. Багнюк і д-р Я. Онуферко. Товариський суд: о. д-р Е. Камінський, Р. Дринич і Л. Цимбалістий.

На зборах, після довшої дискусії, рішено почати переводити в діло давнішу постанову, щоб поставити пам'ятник „Українському незнаному воякові" і тим повинен зайнятися існуючий вже комітет.

Назву пам'ятника залишено діючому комітетові, до якого входить більше організацій.

На виразне передсмертне побажання батька румунського прем'єра А. Чаушеску похоронено з православної церкви; хоронив його один з православних єпископів.

* * *

Крім Католицького університету у Люблині, Польща, там існує ще католицька Академія в Варшаві, що начислює в цьому році 1,172 студентів і 133 професорів.

Ювілейний концерт Михайла Мінського

В Едмонтоні, Канада, підготовляється ювілейний концерт Михайла Мінського, який відбудеться в неділю, 14-го жовтня ц.р. в ввечері, в авдиторії св. Івана. Концерт присвячується 25-ти річчю артистично-мистецької діяльності баритона Михайла Мінського.

Почесні патрони концерту: ВПреосвященний Владика Андрей — Архиєпископ Едмонтону й Західньої Канади УГПЦ; Преосвященний Владика Ніл — Єпископ Едмонтонської Єпархії УКЦ; проф. Д. Березенець — кол. співак Київської опери та професор Львівської консерваторії і концертовий співак; М. Голинський — широкознаний співак світової слави.

Діловий комітет: Р. Осташевський — голова, К. Теличко — заст. голови, В. Доброліж — член комітету. Пізніше цей комітет буде поширено представниками організацій. Концерт відбудеться під патронатом Едмонтонського відділу КУК.

Михайло Мінський є довголітній співак Капелі бандуристів ім. Т. Шевченка й дуже багато спричинився популяризації української пісні. Просяться українські церкви та організації на час концерту в Едмонтоні не влаштовувати других імпрез, а дати можливість своєму членству взяти участь у ювілейному концерті заслуженого співака Михайла Мінського.

Діловий комітет

Едмонтонський місячник „Новий край"

Олександер МАЛИЦЬКИЙ

Для ознайомлених з ранніми етапами українсько-канадських періодичних видань назва „Новий край" зразу в'яжеться зі саскачеванським містечком Ростерн, де від 1910 до 1913 чи 1914 року видавалася газета під такою назвою. У дотеперішній літературі немає одначе, наскільки авторові цієї статті відомо, ніяких згадок про одноіменний місячник, що видавався в Едмонтоні. Цей „Новий край" (з гаслом „Одинокий місячник в Алберті" та англійським під-титулом „New Country") почав виходити в березні 1929 року, обсягом на 8 сторінок, у вимірі 18 на 9 цалів, як орган Українського імміграційного й колонізаційного товариства в Едмонтоні, що приміщувалось тоді під адресою: 10327 - 101 вулиця. Зі статті „Перегляд праці Українського імміграційного товариства в Едмонтоні" (стор. 6) довідуємося, що це товариство, засноване 4 роки тому, допомогло за 2 останні роки 12,726 українцям імігрантам поселитися в Канаді. У цьому першому числі багато місця присвячено полеміці товариства, чи його тодішнього керівника, п. Юрія М. Кузика, з Едмонтонським колонізаційним товариством, під зарядом француза (чи не франко-канадця?) Буальо (в тексті: Бойло) й дирекцією Гавреляка, що ідентифікувався як росіянин (при обох прізвищах імен чи ініціялів не подано), та з Канадською тихоокеанською залізницею (СПР), яка в опінії редакції та п. Ю. Кузика, перейшла на проти-український курс та активну піддержку Едмонтонського колонізаційного товариства, яке не допомагало, а навпаки — використовувало необізнаних з канадськими життєвими обставинами новоприбулих імігрантів українців. Цим справам присвячено ряд статтей, а саме стаття „До відома українського загалу" (Стор. 5), в якій повідомляється, що п. Ю. Кузик, покинувши свій довголітній пост іміграційного урядника при СПР, перебрав з днем 1 лютого 1929 року управу Українського іміграційного й колонізаційного товариства та про його кваліфікації на цей пост; стаття „Щоб не ширилось баламутство" (стор 3), в якій автор, п. Ю. Кузик прилюдно заперечує поголоски, що його звільнено з посту при СПР, і заявляє, що цей пост він покинув з власної волі тому, що не міг погодитися з новим проти-українським курсом СПР та їхньою піддержкою новозаснованого Едмонтонського колонізаційного товариства, що діяло на шкоду українців імігрантів; і врешті стаття „Опіка над імігрантами" (стор. 2), що також посередньо скерована своїм тоном проти надуживань цього ж товариства. Рівно ж повідомлення „Гуртове арештування імігрантів" (стор. 1), і „Лист до Українського бюра" (стор. 5) новоприбулих імігрантів Івана Кузя й Михайла Стасіва з Дезджарлей в Алберті спрямовані своїм змістом проти товариства пп. Буальо й Гавреляка, бо ці повідомлення насвітлюють труднощі імігрантів, що прибули до Канади за посередництвом Едмонтонського колонізаційного товариства. Редакційна стаття „Наша іміграція до Канади" (стор. 4) з'ясовує, чому Українське іміграційне й колонізаційне товариство рішилось видавати своє власне періодичне видання: „Для лекшого об'єднання сил у так великій проблємі", з метою бути „лучником між ново-прибувшими нашими братами а старшими і зажилими українськими поселенцями", бути „дороговказом для іміґранта на його шляху до кращої будуччини в сім новім краю", та бути джерелом інформацій для новоприбулих імігрантів у їхніх численних потребах. Інші статті та повідомлення інформують про різні іміграційні справи. Крім того в цьому першому випуску „Нового краю" є ще загальний огляд „Українці в Канаді" (стор. 4), жартівлива сценка „Нещастя" (стор. 7), прозовий стиричний твір „Нові троблі Штіфа (Табачнюка)" (стор. 8), та багато оголошень здебільша з Едмонтону й декілька з Вегревілщини.

Прізвища редактора в цьому числі „Нового краю", одинокому наявному в Дослідному осередку канадських етнічних студій при Калгарському університеті, не подається. Ним можливо був п. Ю. Кузик. Загальний профіль „Нового краю" підказує припущення, що його редактором міг також бути відомий видавець багатьох українських періодичних видань Алберти, п. Тома Томашевський. Мова й правопис „Нового краю" є одначе дещо архаїчніші ніж інші видання п. Томашевського того часу. Газета друкувалась мабуть в Alberta Printing Company, тобто в друкарні п. Івана Солянича в Едмонтоні: в першому числі „Нового краю" є оголошення цієї друкарні.

Як довго проіснував едмонтонський „Новий край"? Авторові цієї статті відомо, що в фондах Українсько-канадського музею й архіву в Едмонтоні зберігається ще один випуск цієї газети, а саме ч. 3, за травень 1929 року. Таким чином можна на сьогодні сказати, що „Новий край" проіснував принаймні до цього часу і що появилось принаймні 3 випуски цієї газети. Дальші випуски зберігаються ще можливо в приватних колекціях. З метою уточнити історію цього українсько-канадського періодичного видання прохається читацьку громаду надсилати інформацію про існування таких випусків та примірники таких калгарському етнічному осередкові (адреса: Research Centre for Canadian Ethnic Studies, University of Calgary, Calgary, Alberta).

✤ **Англійський прем'єр** Гіт прийняв запрошення представника комуністичного Китаю поїхати туди з відвідинами. Дати відвідин ще не устійнено.

„Мудрощі мандрів"

ЯРА СЛАВУТИЧА

Наприкінці минулого року вийшла нова збірка поезій Яра Славутича „Мудрощі мандрів", видавництво „Славута", 89 ст. То вже восьма збірка видатного поета. Головна тематика — то враження і рефлексії з подорожі по різних країнах світу. Мова. збірки гарна, добірна й багата. Хоч останнім часом Яр Славутич проявив себе набагато сильніше в епічних творах, як в інтимній ліриці, то вже-таки він зумів дати тут багато дечого нового. Екзотичні пейзажі, динаміка й вітальність роблять збірку цікавою і кольоритною. У сонеті „Перед хатою Шекспіра" поет каже:

„Вклонись, людино, цій малій хатині,
Що всьому світу велетня дала,
Торкнись чолом постарілого тла,
Що нас чарує новістю й донині! (Стор. 8).

До кращих віршів збірки треба зарахувати: „Карло 12-ий", „Спарта", „Варязький роздум" та інші. Слабші місця, під оглядом внутрішньо-психологічним, трапляються у сонеті „О вежі Віндзору" (стор. 9), де поет не зовсім переконує читача:

„О вежі Віндзору, мій гордий дух,
Немов дитя, смириться перед вами..."

Далі поет каже:

„Та ви крізь темінь сяєте мені,
Немов подвижництва ярке свічадо,
О вежі Віндзору, душі відрадо!"

Тяжко збагнути чому Яр Славутич гордий за вежі англійських монархів і чому його дух смириться перед ними. Це, мабуть, справа особиста.

У вірші:

„Земля п'ятьох материків
Мені лягала гордо в ноги,
І владно лавром перемоги
Квітчав я подвиги шляхів (ст. 37).

Ці рядки також навряд чи переконливі. Тяжко повірити, щоб хтось лягав гордо комусь в ноги. Чейже сама гордість на це не дозволяє.

У дуже гарному вірші „Матері" поет говорить:

„Я знаю, ти довго молилася Богу,
Щоб синові долю велику послав,
Коли проваджала в далеку дорогу,
Де плакало сонце між квітів і трав." (Стор. 71).

Було б дуже влучно, якби до цього вірша автор був дав мотто з пісні „Рушничок" А. Малишка.

Не зважаючи на малі недоліки, треба з великою приємністю привітати нову збірку Яра Славутича „Мудрощі мандрів" і побажати йому дальших і нових успіхів на його багатотворчій ниві. На закінчення дасмо уривок одного з найкращих його віршів „Україна":

„У полоні вічаю, з-під зашморга згуби,
Непокірно-ставна, вольова, як життя,
Ти гартуєш розпукою спалені губи
Ти волаєш вогнем Чорновола і Дзюби
Перед світом глухим до твого бороття.
Судна доля гримить. Відкриваються рани,
Давні стигми віків на робучих руках.
По сибірах, уралах іде нездоланий,
Вибухає могутній, мов красні вулкани,
Рвійний спротив когорт — у нагих кістяках!" (Стор. 88).

Розшуки

Українська Медично-Харитативна Служба. Колишній Український Червоний Хрест пошукує:

ГРЕТЧИНА Дмитра, нар. 1897 року, виїхав до Німеччини в 1957 р.

УДВАРДИ Ольгу з дому Івашків, нар. в селі Славне пов. Зборів.

ШЕВЧЕНКО Єлисавету, нар. 20. 8. 1924 р. в Николаєві, яка виїхала до Німеччини в 1943 році до Магдебургу.

ЛАВРИНОВИЧА Дмитра і Василя зі села Пнів, пов. Надвірна.

ЮРИКА Петра, пошукує брат.

СЕРЕДИ Юрія і Романа, Юрій нар. 1926 р. а Роман 1928.

ГІНА Маріяна який перебуває в Австралії.

МАТВІЙКОВА, який перебуває в Канаді.

ПАРАЩУКА з Торонта (Батька сина Покійного Ярослава Паращука).

Хто знавби вище пошукуваних осіб просимо подати на адресу:

**Ukrainischer Medizinischer und Caritativer Dienst, e. V.
8 Munchen 2, Dachauerstr. 9/II,
Deutschland**

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

П'ятниця, 22 червня: год. 7.30 веч. в залі УНО (10629 - 98 вул.) річний пописовий концерт учнів фортепіянової кляси Неонілі Дмитрук. В програмі: соля, дуети і трія учнів від початківців до IX кляси.

* * *

Субота, 23 червня: Стріча гуртка книголюбів в домі п-ва Н. Муринків 9629-110Аве., в год. 7-мій вечора.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандерольки з нашого товару. **М. Лаврин**

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку.

10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 436-4466 — 424-0915

З'ЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ КАНАДИ

В днях 1, 2 і 3 червня ц.р. в Інституті св. Володимира при вулиці Спедайна Авеню в Торонті, заходами Об'єднання Українських Письменників у Канаді „Слово", відбувся з'їзд українських письменників Канади. З'їзд проходив під гаслом протесту проти переслідувань української мови й культури в Україні та проти арештів її чоловиих представників — письменників, мистців та діячів української культури.

З'їзд відкрив голова Канадського „Слова" Юрій Стефаник, який у короткій, але змістовній промові накреслив цілі і завдання з'їзду, надаючи цим тон цілому з'їздові. Першою сесією (1 червня) проводила д-р Марина Антонович-Рудницька. Із доповіддю „Слово до друзів" виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українських Письменників „Слово" в діяспорі. Григорій Олександрович Костюк уміло й щиро з'ясував сучасну ситуацію в Україні, цитуючи вислови Солженіцина, Сверстюка та інших, він накреслив чіткі напрямні діяльности українських письменників на еміґрації. Доповідь його була програмовою доповідю з'їзду, слухачі привітали його рясними довготривалими оплесками.

Доповідь „Українська література в канадській славістиці" прочитала Олександра Черненко, а доповідь „Інтеграція без втрати субстанції", прочитала Ірина Макарик.

Після доповідей відбулась дискусія, в якій висловлювались: д-р Яр Славутич, проф. Я. Рудницький, д-р Дмитро Кислиця та інші. Особливо д-р Кислиця дуже влучно підкреслив недомагання сучасної славістики, її україньску-малограмотність, наголошуючи при тому високоякісну публіцистику в наших періодиках. При чому завважив, що не менше важлива справа публікувати речі українською мовою.

В п'ятницю увечорі (1 червня) відбувся прилюдний вечір українських письменників. Програмою проводив письменник Улас Самчук. Із читанням своїх творів виступали: Б. Будний (Оттава), Ірина Макарик (Торонто), О. Гай-Головко (Вінніпеґ), О. Зусвський (Едмонтон), І. Керницький (Нью-Йорк), О. Мак (Торонто), М. Понеділок (Нью-Йорк), В. Скорупський (Торонто), Б. Олександрів (Торонто), Б. Мазепа (Едмонтон), М. Царинник, Б. Чопик, У. Любович (Нью-Йорк). Марта Скорупська виступила з конкретним внесенням — інформацією про заходи в справі протестів проти ув'язнених письменників в Україні.

Заля Інституту була вщерть заповнена. Вечір пройшов з гарним успіхом.

В суботу, 2 червня вранці, відбулась англо-французька сесія, на якій з короткою промовою (англійською мовою) виступив Юрій Стефаник, голова Канадського „Слова"; на тему „Збереження української мови й культури в Канаді" промовляв д-р Манолій Лупул; „Вовдлеризація української літератури колись і тепер" — Ольга Войценко, „Українські автори під канадським небом" — д-р В. Кірконел, „Навчання французької мови в англійській Канаді" — д-р С. Дж. Єнсн. Проводив цією сесією д-р Я. Рудницький.

В дискусіях висловлювались: д-р М. Марунчак, д-р проф. Лісяк-Рудницький, Ірина Макарик і інші.

Пополудні цього ж дня відбулися такі доповіді: „До проблеми української літератури для дітей" — І. Боднарчук, „75-річчя української поезії в Канаді" — д-р Яр Славутич, „Українська еміґраційна література як університетський курс" — д-р Олег Зусвський, „Про нашу літературну дійсність" — д-р Я. Рудницький. Сесією проводив Василь Софронів Левицький. В дискусіях висловлювались: Мирон Левицький, Марко Царинник, д-р Чопик.

Увечорі відбувся бенкет-трапеза, під час якої промовляв д-р Джеймс Дж. МекҐреґор, автор книжки „Вільні землі". Програму вечора збагатила своїм виступом співачка Раїса Садова, акомпаньямент виконувала Надя Литвин. Як гість з Чікаґо виступила Ганя Черінь, а з торонтонців — адв. Т. Гуменюк та С. Гурко. Привітання від управи міста Торонта висловив радник Василь Бойчук. Господарем трапези був д-р Ярослав Рудницький.

В неділю, 3 червня відбулись Загальні збори членів канадського „Слова". Проводив письменник Улас Самчук, протоколували: О. Черненко і О. Мак. Звітували: голова канадського „Слова" Юрій Стефаник, скарбник Богдан Мазепа, голова Ділового комітету Василь Софронів Левицький, він же і голова Контрольної комісії. Після звітувань дискусій та схвалення довір'я уступаючій управі, обрано нову управу в такому складі: Юрій Стефаник — голова, Олег Зусвський — секретар, Богдан Мазепа — скарбник — президія із трьох членів з правом кооптації додаткових членів управи. Василь С. Левицький, Борис Олександрів, Іван Боднарчук — Контрольна комісія. В кожному більшому осередкові діятимуть представники „Слова", обрані на місцях.

Зачитано і схвалено резолюцію, яка буде вміщена у нашій пресі та залучена до звернень-протестів проти ув'язнених і переслідуваних письменників в Україні, які будуть розіслані до різних амбасад та урядових кіл.

З'їзд належить до найуспішніших з'їздів крайового масштабу. Торонто має публіку, яка цінить письменників і з великою увагою і повагою ставиться до їхньої діяльности.

Належить підкреслити, що до цього успіху у великій мірі причинився Канадський федеральний уряд, який своєю допомогою покрив частину коштів.

До успіху діяльности „Слова" належить зачислити і появу нового збірника „Слово", що вийшов за редакцією Святослава Гординського, Олега Зусвського та Юрія Клиновою.

Голова „Слова" Юрій Стефаник з'явився на з'їзді із завершеною працею — готовим збірником у руках.

Канадський З'їзд „Слова" — це великий крок у літературному житті „Слова".

І. Н-и.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Помер визначний німецький полководець

В Західній Німеччині помер на 85-ому році життя кол. німецький полевий маршал Еріх фон Манштейн, який в 1940 р. примусив Францію капітулювати перед німецькими військами. В 1942 р. німецька армія під його проводом здобула Крим, зайнявши твердиню Севастопіль, після 250-денної облоги. В 1943 році, після упадку Сталінґраду, Манштейн задержав під Сталінґрадом наступаючі совєтські війська. Коли в 1944 році совєтські війська розпочали велику офензиву й почали посуватися на Захід, Манштейн дав доручення німецьким арміям вицофуватися в напрямі Німеччини, бо здавав собі справу, що, виснажені довгими боями, німецькі вояки не зможуть встоятися перед переважаючими совєтськими військами, які дістали свіжі поповнення із Далекого Сходу, де, за інформаціями совєтської розвідки, японці не мали заміру зачинати війни із СССР. Гітлер вважав доручення Манштайна неправильним й звільнив його з командування на фронті, який і так скоро заламався, що довело до капітуляції Німеччини в 1945 р.

Після війни Манштайн був поставлений перед англійський суд за воєнні провини й від 1949-1953 сидів у англійській тюрмі. Після звільнення він жив спокійно, пишучи свої спомини й користав із великодушної пенсії західньонімецького уряду, що її той виплачує своїм заслуженим полководцям.

Резолюція з'їзду

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ У КАНАДІ „СЛОВО"

що відбувся 1 — 3 червня 1973 року в Торонті, Онтаріо

Ми, українські письменники Канади, зібрані на своєму з'їзді в Торонті 1, 2 і 3 червня 1973 року, глибоко затривожені подіями мовно-культурної русифікації, яка тепер пляново, насильницькими засобами, проводиться окупаційною владою Москви в Україні та інших республіках-колоніях Радянського Союзу.

Ми категорично протестуємо проти цієї політики Москви і обурені тими масовими репресіями, що їх там застосовують проти патріотів українського народу, які ставлять спротив народовбивчим заходам московської окупаційної влади.

У той час, коли всі поневолені народи світу, до найменших мовно-етнічних груп, визволяються від своїх поневолювачів і здобувають свої суверенно-політичні права, народ України й далі перебуває в стані найвиразнішого, клясичного, колоніяльного безправ'я, дарма що це суперечить конституції навіть тих державних форм, у яких український народ перебуває. Цей стан ще виразніше суперечить статуттові Організації Об'єднаних Націй, членом якої є СРСР.

У зв'язку з цим ми звертаємося до вільних народів світу, до їх суверенних урядів, до діячів політики й культури, до наших колег-письменників і взагалі до всіх людей, які розуміють вагу і значення свободи людини, свободи народів, миру в світі, порядку та справедливости в ньому, щоб вони приєдналися до цього нашого протесту в ім'я основних засад та ідеалів, якими керується сучасне цивілізоване людство. Стверджуємо, що кривди, які робляться українському народові, це кривди супроти гідности людини, це зневага нашої цивілізації, це загроза для миру і порядку в світі.

Ми віримо, що правда і справедливість переможуть! Ми віримо в грядучу незалежність і державну суверенність українського народу, хоч який би спротив цьому не ставили тепер її поневолювачі!

ПРЕЗИДІЯ З'ЇЗДУ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ У КАНАДІ „СЛОВО"
Улас Самчук — голова
Ольга Мак — секретар

ПОЛЬСЬКІ ЄПИСКОПИ ПРОТИ ДЕРЖАВНОГО АТЕЇЗМУ

Олександер МАЙ

Нещодавно єпископи Польської Католицької церкви зібралися на Синод в Успенському манастирі на Зеленій Горі біля міста Ченстохова. Обговоривши низку питань щодо взаємин між церквою та державою, Синод опублікував комюніке. В цьому документі єпископи заявляють про лояльне ставлення польських католиків до держави, але їхня лояльність не означає відмову віруючих від захисту релігійної свободи. Особливу тривогу польських єпископів викликав нещодавно опублікований у Варшаві проект реформи народної освіти, в якому мовиться, що виховання підростаючого покоління повинно провадитися під знаком так званого „наукового атеїзму" з тим, щоб прищепити молодим громадянам Польщі матеріялістичний світогляд.

На думку єпископів, проголошення матеріялізму єдиним можливим світоглядом суперечить конституції Польської Народної Республіки, яка визнає принцип свободи совісті, а також право батьків виховувати дітей відповідно до їхніх поглядів та переконань.

У своєму документі польський єпископат також заявляє протест у зв'язку з тим, що в багатьох містах влада створює перешкоди для діяльності церкви і постійно дискримінує віруючих. Нещодавно до Синоду в Ченстохові архієпископ Варшавський та примас Польської Католицької церкви кардинал Стефан Вишинський звернувся до пастви з посланням, в якому мовиться, що органи влади в Польщі ставляться до віруючих як до громадян другого сорту.

„Багато поляків, — мовиться в посланні, — бояться признатися, що вони католики, бо це може привести до неприємностей на роботі. Часто віруючі бояться ходити до церкви, вінчатися, хрестити дітей, приймати у своїй квартирі священика, — сказав кардинал Вишинський. Відомі й такі випадки, коли віруючі бояться почепити на стіні у себе дома Розп'яття або ікону. В чому причина? — запитує кардинал Вишинський. Здебільшого, — сказав кардинал, — причина криється в тому, що віруючі бояться неприємних наслідків для їхнього соціяльного або економічного становища".

Пастирське послання кардинала Вишинського закінчується такими словами: „Якщо комусь дозволено нав'язувати нашому народові атеїзм проти його волі, то й католики вважатимуть, що вони мають права на самозахист проти беззаконня". Взаємини між церквою та державою в Польщі завжди були складними, але церква мужньо відстоювала свої позиції не зважаючи на тиск та залякування з боку влади. Керівники католицької церкви, закликаючи свою паству лояльно ставитися до держави, водночас завжди твердо відстоювали права віруючих, за що часто платили дорогою ціною. Сам кардинал Вишинський в п'ятдесятих роках довго сидів у тюрмі за свою діяльність в обороні католицької віри. Сімдесят першого року, скоро після призначення Петра Ярошевича головою Ради Міністрів Польщі, він прийняв кардинала Вишинського і узгіднив з ним низку заходів, спрямованих на нормалізацію взаємин між церквою та державою.

Це було після робітничих заворушень у містах Балтійського узбережжя Польщі, внаслідок яких було усунено першого секретаря ЦК Польської Об'єднаної Робітничої Партії Владислава Гомулку та прем'єр-міністра Польщі Юзефа Циранкевича. Їхні наступники Герек та Ярошевич, зацікавлені підтримкою віруючих, обіцяли тоді польській церкві деякі полегшення. Але тепер, коли загальне становище Польщі більш нормалізувалося, влада імовірно вирішила повернутися до колишніх методів. Однак Польська Католицька церква знову дала зрозуміти, що вона не дозволить владі зневажати її права.

МОЯ ПОДОРОЖ В УКРАЇНУ

К. К.

КИЇВ — МОСКВА — ЕДМОНТОН

Одного вечора я дивився на програму телевізії. Там надавали програму з Києва. Передавали концерт українських пісень. Всі співали дуже гарно по українськи. Відтак була програма з якогось району, де один учитель зорганізував хлоп'ячий хор. Програма тривала пів години. Хлопці співали дуже гарно українські пісні Також усі заповідання й пояснення були в українській мові. Видно з того, що село на Україні не спить, але працює. І на селі не дуже приймається оте славне „что єто?". Люде стараються плекати й зберігати рідну традицію.

Ще того самого вечора були ми в театрі ім. Т. Шевченка, де давали оперу. Які там були чудові голоси! Здавалося, що у великій залі опери годі буде почути співаків. Але, як вони вийшли на сцену й заспівали, то все було чути дуже докладно, а співали вони голосно й дуже виразно. Їхній голос доходив скрізь. Оперу співали теж по українськи.

В МОСКВІ

В понеділок, десь біля полудня, ми виїхали до Москви. Там ми переночували, а вранці вибралися оглядати місто. Москва дуже велике й розлоге місто. Ми доїхали до залізничої станції, а відтак зійшли до станції підземної залізниці („сабвей"). Ми йшли й їхали може дві годині, а, як вийшли на верх, ми опинилися на Червоній площі й нас повели до Кремля.

В Кремлі бачили давні церкви, в яких були старозинні образи із дивними для мене зображенями святих, до яких ми не привикли. Але всі ті церкви, що нам показували, є нечинні й образи є лише давною музейною пам'яткою. Мене бодай то досить дивно вражало, що колишні церкви стоять, як заніміли. Але для молодого покоління залишиться бодай пам'ятка, що зробили їхні предки.

Як ми вийшли з Кремля, побачили, що до Кремля їде кільканадцять автомобілів, а поруч них поліція на мотоциклях. Нам пояснили, що вони провадили до Кремля югослов'янського прем'єра Бр. Тіта. Вони промчали попри нас дуже скоро й в'їхали у кремлівську браму.

В Москві та в інших містах я дивився, як там одягаються жінки. Назагал всі жінки одягаються дуже прилично. Спіднички понижче колін. Коротких спідничок „міні" в совєтських жінок я не бачив. Казали мені, що деякі дівчата чи жінки носять короткі спіднички й й там, але я їх не бачив. Може де в яких нічних клюбах або спеціяльних ресторанах є й такі жінки, але назагал на вулицях їх нема. А як десь покажеться якась жінка в короткій спідниці, то переважно туристки з Канади або США. Але таких жінок там називають бузьками. Сміються й кажуть, що „бузьки прилетіли"...

Після повороту з Кремля ми поїхали до готелю й забрали свої валізи, бо мусіли їхати на летовище й повертатися до Канади.

Подорож до Канади відбулася без пригод. В Монреалі перевіряли наші пашпорти й валізи, але ніхто не мав ніякого клопоту. Пізно в ночі ми приїхали до Торонта. Нас примістили в готелі ,а рано, після сніданку,

(закінчення на стор. 6.)

Святочне закінчення . . .

(закінчення з стор. 3.)

п-і О. Грабар. Курс тривав 3 місяці, а учениць було 10, в тім троє дітей шкільного віку. Учителькою була п-і Н. Яніцька. Одну теоретичну лекцію про українські писанки мала п-і М. Татчин. Звітуючи, п-і О. Грабар зложили подяку і признання п-і Н. Яніцькій за її працю.

Усі три відділи виставили виконані на курсах писанки понад 250 писанок, від початкуючих зразків до дуже трудних і прецизно виконаних.

Про курси кераміки звітувала п-і О. Манастирська. Відбулося так, як осінню, 2 курси кераміки, які відбувалися в її приватному домі через те, що вона має відповідне технічне вивінування (гончарське колесо і піч). Курси тривали три місяці і були продовженням курсів, ведених в осені. Учасниць було 15. Вони вивчали початкову техніку гончарства й українські форми та розписували українські взори з трипільської кераміки і східних та західних частин України. Також вироблено багато зразків вільної ручної форми. Вистава тої кераміки була дуже цікава і мала около 150 зразків. Виконана прегарно що до форми і орнаменту. То вказувало на велику працю учительки і ентузіязм учениць.

Після звітів відділів, член музейного комітету п-і Л. Вацке зложила звіт з курсу для **інструкторок вишивки.** Курс відбувся при кінці лютого і тривав один тиждень від 26 лютого до 3 березня. Зайняття на крусі були цілий день від 9-ої рано до 6-тої попол. Учасниці вивчали українські стібі і орнаментику. Учили: п-і А. Кучер, п-і О. Федак, п-і Л. Вацке, п-і Н. Цинцар, а допомагала їм п-і Е. Томяк. Директоркою курсів була п-і Л. Вацке. Курс покінчило 13 учасниць, яким роздало відповідні посвідки. Три учасниці були з Калґари і Вилна. Курс був потрібний, щоби підготовити інструкторок для ведення курсів по відділах на провінції.

Після звітів промовляла голова Музейного комітету п-і І. Павликовська. Вона вказала на велику культурну працю, яку ЛУКЖ проробило тими курсами. Найбільше вдоволяюче є те, що учительки і учениці курсів виявили великий ентузіязм і запал у праці, чого доказом є саме вистава експонатів на залі.

Крім курсів музейний комітет перевів 5 вистав музейних експонатів і робіт виконаних на курсах, а то: у вересні 1972 в УНД-ому в Едмонтоні вистава музейних експонатів, в січні 1973 в Провінційному музеї була вистава робіт виконаних на курсах, 25 березня і 1 квітня при допомозі відділів ЛУКЖ в Калґарі і Веґревил відбулася вистава музейних експонатів і робіт курсів. В Калґарі брала також участь малярка п-і П. Іванець, яка мала виставу в окремій кімнаті, а у Веґревил брала участь також п-і П. Іванець і п-і Ю. Томин з Веґревил „цею виставою закінчуємо наші курси і ювілейний рік музею ЛУКЖ" — сказала п-і І. Павликовська.

На закінчення програми предсідниця п-і К. Петецька висловила подяку учителькам і учасницям курсів та Єпархіяльній управі і музейному комітетові ЛУКЖ за успішну культурну працю, яку з великим запалом прийняли і виконали молоді члени ЛУКЖ.

Після закінчення програми, Музейний комітет і відділи ЛУКЖ під проводом п-і М. Елчин гостили присутніх часм. Публіка з признанням оглядала виставу.

Так закінчено 20-річний ювілей ЛУКЖ. З тої нагоди датки на музей ЛУКЖ зложили: пані О. Ганкевич 100 дол., а з нагоди 50-річчя їхнього подружжя Теодор і Ева Фалик 50.00 дол. П-і М. Козак дала вишивану подушку.

СІ-ПІ-ЕР МАЄ ПРАВИЛЬНІ ЛЕТУНСЬКІ ПОСЛУГИ ДО ПІВНІЧНОЇ ЕВРОПИ

АЛЕ МИ МУСИМО ЇХ ЩЕ ПОЛІПШИТИ

Зверніть увагу на наші прогулькові подорожі на 22-45 днів.
Вам не треба резервувати місць місяцями наперід.
Вам не треба давати 25% задатку з вашою резервацією.
Вам не треба платити за подорож 30 днів наперід.
Ви не тратите нічого, якщі ви відмовитеся від подорожі.
Вас не коштує нічого, якщо ви зміните свій плян в останній мінуті.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі.
буде в літаку.

Ви можете летіти до одної країни, а повертатися з іншої. (Наприклад, якщо ви летите до Амстердаму, то ви можете вертатися наприклад з Копенгаґи або Мюнхену).

В часі польоту в подорож та при повороті вами займуться дуже дбайливо. Вам будуть услугувати стюарди та стюардеси, вишколені відповідно до европейської традиції. Вони подадуть вам смачні страви, приготовані за кухарськими приписами різних країн. Попри наші дешеві летунські підорожі на час 22-45 днів, ми маємо знижкові летунські подорожі для молоді та дітей.

І ви можете летіти, тепер, а платити за те пізніше.

Зв'яжіться з вашим подорожним аґентом для СІ-ПІ-ЕР.

Ми можемо бути навіть дешевші від других

CP Air

8¼%

Ґарантовані Інвестиційні Цертифікати (найменший депозит $500.00), вкладені на п'ять років, приносять 8¼% відсотків. Порозумійтеся з нами в справі відсотків на вклади, вложені на протяг одного до чотирьох років.

HERITAGE TRUST
10166-100 STREET
EDMONTON ALBERTA
429-6656

Вісті з Торонта

ЮВІЛЕЙ ВЛАДИКИ ІЗИДОРА (БОРЕЦЬКОГО)

У суботу, 26 травня ц.р. відзначено дуже врочисто у „Фор Сізонс Шератон" готелі в Торонті 25-річчя архиєрейських свячень Владики Ізидора, а також вшановано 50-річчя науково-академічної діяльности Блаженнішого Верховного Архиєпископа Йосифа, основника й ректора Богословської Академії у Львові, Україна.

Бенкет був могутньою національно-релігійною маніфестацією єдности в змаганнях нашої Церкви та любов'ю й пошаною для свого Владики, який в усіх цих починах веде перед. Приявність Владик Канади й США є запорукою єдности нашої Церкви і її май бутности в завершені її Патріярхатом під проводом нашого Ісповідника віри Блаженнішого Йосифа.

На особливу увагу заслуговує привітання Митрополита Амвросія з Америки від всієї Ієрархії Української Католицької Церкви в США.

З промовами на бенкеті виступали: д-р Ю. Пелех від Централі Українців Католиків і мирянських організацій за Патріярхат, митрат о. В. Філевич від духовенства, радний В. Бойчук, мгр. В. Кардаш від мистецьких ансамблів СУМ-і, від ієрархії римокат. Церкви вітав архиєпископ Торонта Покок, від федерального уряду міністер д-р С. Гайдаш, що відчитав листа від прем'єра П. Е. Трюда, міністер А. Гросман вітав від прем'єра Онтаріо і передав Преосв. Ізидорові привіт і почесну грамоту; від словацької громади вітав Владику п. Роман. Були теж привіти від Мелхітської Церкви та мадярської парафії. Українську греко-Православну Церкву репрезентував її Первоієрарх Архиєпископ Михаїл.

Окремо належить згадати слово Блаженнішого Йосифа, який вичислив заслуги Владики Ізидора, дав йому признання і висказав надію, що так, як завжди, Торонтська єпархія під проводом свого заслуженого Владики, разом із всіма єпархіями і Митрополитами Української Католицької Церкви зможе сказати своє рішуче слово, коли йдеться про справи нашої Церкви і народу.

Владика ювілят щиро дякував за всі привітання, підкреслюючи великі заслуги нашого Блаженнішого, який вже вдруге відвідує наші поселення в країнах вільного світу та є нашим дійсним Патріярхом.

Бенкетом проводив інж. Б. Максимець.

У мистецькій частині виступали: 1) Хор „Верховина" під кер. п-і О. Глібович, при форт. С. Жовнір-Клос, 2) Струнний квартет: Муз. Інститут ім. М. Лисенка — дир. проф. І. Ковалів та 3) Дівочий хор О. СУМ „Діброва" під кер. мгр-а В. Кардаша, при форт. п-і Галя Безхлібник.

ПРЕСОВІ КОНФЕРЕНЦІЇ В ОТТАВІ Й ТОРОНТІ

Спілка Українських Журналістів і СКВУ рішили фінансувати пресові конференції в часі Світового Конгресу Вільних Українців, що відбудеться цього року в перших днях листопада.

Крім цього рішили видавати спеціяльний інформативний бюлетин для англо-і французько-мовної преси.

У 25-РІЧЧЯ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ (СУМ)

В Торонті, в неділю, 20 травня ц.р. відбувся величавий бенкет у 25-річчя СУМ в Канаді.

В бенкеті взяли участь молодь і старші громадяни. Програмою проводив дружинник Я. Заяць. Доповідь виголосив д-р Б. Стебельський, голова Краєвої Виховної Ради, а про обов'язки нового покоління вихованого в СУМ-і говорила дружинниця студентка Надя Михайлиця.

Вітали СУМ-і капелян о. д-р М. Стасів, о. Т. Міненко — капелян сумівців — православних, Р. Вжесневський і п-і Хр. Волюбаш від Пласту, від ОУВФ д-р Р. Малащук та д-р Т. Буйняк.

Телеграми вітали 25-річчя СУМ-і Блаженніший Йосиф, архиєпископ Михаїл від УГК Церкви, митр. Максим. Владика Ізидор, голова Світової Управи СУМ-і мгр. О. Коваль, прем'єр міністрів П. Е. Трюдо, лідер опозиції С. Т. Стенфілд, прем'єр Онтаріо В. Дейвіс та інші.

Була також гарна мистецька програма.

В. Дідюк

Моя подорож . . .

(закінчення з стор. 5)

нас завезли на летовище, звідки ми полетіли до Едмонтону, куди прибули десь біля третьої години пополудні. Наша подорож закінчилася. Я був щасливий, що був уже вдома й дякував Богу за щасливу подорож і за те, що всьо відбулося без клопоту й без ніяких труднощів.

З подорожі залишилися в мене дуже гарні й милі враження. Якщо Бог дозволить, може колись ще раз виберуся туди, де я провів свої дитячі й юні літа. Хоч там багато речей змінилося, то в мене залишився гарний і милий спомин моїх молодих літ, проведених в рідному селі, серед рідних піль та в крузі моїх однолітків. Той спомин буде мені завжди стояти перед очима тут у Канаді, де я провів велику частину свого життя . . . Я буду згадувати мило і свої юні роки й свою подорож на Україну й мріяти про ще одну подорож. А, покищо: пращай, люба Україно, бо може вже більше тебе не побачу . . .

Засудили за співпрацю з німцями

Совєтська аґенція ТАСС проголосила, що совєтський суд у місті Пскові засудив совєтських громадян за співпрацю з німецькою нацистичною поліцією. Всі чотири підсудні, після приходу німців у 1941 році, стали членами німецького 37-ого поліційного батальйону й брали участь в каральних експедиціях проти совєтських партизан, вбивали комуністів та мирних громадян, що залишилися на зайнятих німецькими військами теренах, та палили села. В комунікаті нема подано, якої національности були підсудні, але з пояснення, що суд відбувся в місті Пскові, недалеко совєтсько-естонського кордону, можна припускати, що підсудні були естонцями. Суд засудив двох підсудних на смертну кару, одного на 10, а одного на 15 років тюрми. Замітне, що совєтській поліції треба було аж понад 30 років, щоб відшукати винних вбивств та різних жорстокостей та поставити їх перед суд.

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

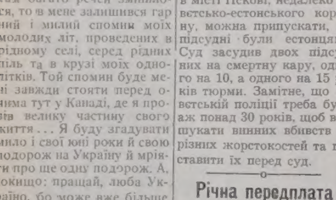

ПЕРЕСТОРОГА: Департамент Національного Здоров'я й Опіки дораджує, що з куренням збільшується небезпека для здоров'я.

Райкрофт-Ґренд Прері, Алберта

ВЕЧІРКА З НАГОДИ НАБУТТЯ НОВОГО ДОМУ

З початком квітня дістали ми запрошення приїхати до Ґренд Прері, до п-ва Мирослава і Емілії Бзових, на вечірку з нагоди набуття гарного дому.

7-го квітня над вечір вибираємося з внуком Евгенієм Бзовим і його дружиною й синочком, щоб бути на час, щоб нічого не втратити, а всіх стрінути і бути на цілій церемонії.

Знакомимось з гарними людьми, бачимо свого священика о. П. Шиндюка. Це було дуже гарно, добрий отче духовний. Пастир має бути там де є стадо, чи лиш вівці зі стада.

На столі калачі, в них палають дві гарні свічі: за здоров'я й добробут доматорів і їх родини. Настрій, як у домашніх так і у гостей гарний. Всі лагідні, усміхнені, а то в нас на той час дуже головне. Кажу вам: красно, ясно, невдавано. Ви ж знаєте, яка часом яскраво-золотиста наша сонячна буває Алберта. Такої другої немає.

Може трохи за їдка безконечна політика в нас в Алберті. Колись на тлі релігії кричали, писали, сварилися, але прийшов час, що всі присмирніли, притихли і „всякоє диханіє хвалить Господа". І ми теж хвалимо.

І в політиці так повинно бути. „Як хто хоче, так по своїй мамі хай плаче" се ж вільна країна. Хтось хоче бути лібералом, хтось консерватором, а ще інший НДП, чи сошел кредитовцем. А то зійдуться і сваряться, гніваються, а лиш дехто скаже: буде так, як Бог дасть. А дехто стискає кулак, підносить до гори і грозить: „ех, коби я його побачив, то я б ся навіть з Богом розправив-значить з Богом. „Забув землячок, що він лиш дурачок — каже наша пословиця.

На вечірці дехто жартує, де хто співає, мають добре вино, добірну каву, всякі сендвічі, медяники, булочки. Старша сестриця при церкві п-і Павлик зібрала троха „зелених" на дар для доматорів, поклала в коверту й попросила о. пароха, щоби вручив цей дарунок, щоб вони собі за нього щось купили до нового дому.

О. П. Шиндюк сказав пару щирих слів про значення вечірки, а приявні відспівали доматорам і о. пароxові, а також усім гостям грімке Многая літа, а п-і Емілія Бзова подякувала за таку велику несподіванку, якої вони ніколи не забудуть.

Від себе особисто дякуємо п-і Павлик і п-і Бігун за те, що нас не поминули, але запросили на цю пишну вечірку.

„Хай відлюдок перед гістьми хату замикає, а нам із людьми по людськи життя сам Бог помагає.

Старші піонери, М.М. Бзові

Радвей, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. МАРІЇ ВІРСТЮК

Дня 23 лютого на 72-му році життя упокоїлася в Бозі бл. п. Марія Вірстюк.

Була вона дочкою Івана Павлика і Матрони Гнатко. Народилася покійна 1900 року в селі Лази пов. Ярослав, Україна. До Канади приїхала 1924 року до родини Захарків в Брудергаймі, Алберта. Замуж вийшла за Івана Вірстюка в 1925 році і з ним прожила 36 років. Бог поблагословив їх трьома синами і двома дочками. Василь і Володимир живуть в Едмонтоні, а Віктор у Редвей. Дочка Ґеня Гевко в Едмонтоні, а Славка у Ванкувері.

Покійна оставив 14 внуків і трьох правнуків, трьох братів: Данко у Восетній, Томко у Престоні, Антон в Едмонтоні. Сестра Ірина Домшій у Брудергаймі, Алберта, а Анна Павлик в Україні.

Похоронні богослужби відслужив 28 лютого о. Т. Гурко при великій участі численної родини і приятелів та виголосив прощальне слово.

По похороні відбувся в парафіяльній залі поминальний обід, що його приготовили місцеві жінки відділу ЛУКЖ. При кінці о. парох від родини покійної подякував приятелям і знайомим, що віддали останню прислугу дорогій мамі і бабуні. При цій нагоді п. Василь Бурин зібрав на „УВісті" 15 дол.

Хай усіх жертводавців Всевишній винагородить стократно за жертви для української преси, а покійній подасть небесну заплату й вічну пам'ять.

Едмонтон, Алберта

В СЬОМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ГРИГОРІЯ КОЛІСНИКА

В суботу, 12 квітня 1966 року упокоївся в Бозі бл. п. Григорій Колісник.

Покійний походив родом з села Чорнокінці Малі, пов. Гусятин, Україна, де прийшов на світ в серпні 1902 р. Там провів він свої молоді літа, відбув військову службу при польських уланах і звідти 1928 р. виїхав він до Канади. Тут осів він в Едмонтоні. Зразу працював він при залізничій лінії Сі-Ен-Ар, а від 1955 р. почав занепадати на здоров'ю і через кілька років працював кельнером у готелі Мекдоналд в Едмонтоні. В 1962 р. мав серцевий атак й мусів залишити працю зовсім. Від того часу постійно хворів і по короткому побуті в шпиталі, перенісся до вічности.

Покійний Григорій був спокійної та приязної вдачі, готовий помогти кожному в потребі, й тому залишив глибокий жаль між тими, що його знали й шанували.

Покійного оплакує дружина Софія та брат Яків в Україні. Похорон покійного в суботу 16 квітня відслужили о. Ю. Ковальський та о. В. Волошин. О. Ю. Ковальський попращав покійного від імени парафії, родини, приятелів, сусідів та знайомих. Так на панахиді, як і на похороні було приявне велике число приятелів та знайомих покійного, що прийшли йому віддати послідну прислугу.

Тлінні останки покійного зложено на українському цвинтарі св. Михайла в Едмонтоні.

Дружина покійного Софія переслала на „УВісті" з нагоди семої річниці смерти її дорогого мужа Григорія 10 дол. Дякуємо за жертву, а покійний Григорій хай з Богом спочиває. Вічна йому пам'ять.

Пошукують

118 — ШКІЛЬНИК, Степана і Ольгу, які в 1949/50 виїхали до Канади — пошукує пані С. Фрольченко, хресна дочка, яка живе в Австралії.

119 — ДЯЧИШИНА Івана, сина Федора і Насті з с. Колодіївка біля Станиславова, який в 1932 році виїхав до Канади і ді 1939 жив у Вінніпеґу — пошукує братаниця Марія Дячишин, зам. Вишневська, дочка Петра і Катерини, яка живе тепер в З.С.А.

120 — САБАЛУ, Пилипа Дмитровича, який в 1913 році виїхав з с. Олексинці, пов. Борщів до Канади і до 1960 року жив в Судбури, Онт. — пошукує брат Василь Сабала в Україні.

Коли звертаєтеся до нас за адресами пошукуючих, просимо подати число нашого оголошення та залучити пожертву на витрати звязані із веденням розшуків. Наша адреса:

Ukrainian Canadian Welfare Service 456 Main Steet, Winnipeg 2, Man., Canada

• **Арабські держави** Кувайт та Сауді Арабія стараються закупити в США зброї за один мільярд доларів. Ізраїль запротестував у США проти продажу зброї тим державам, бо вони можуть перепродати зброю Єгиптові та Сирії, які є в стані війни з Ізраїлем.

Карвел, Алберта: – похорон бл. п. Теодора Павлик

У середу, 21 березня помер у шпиталі Мізерікордія, після довгої та важкої недуги, бл. п. Теодор Павлик.

Народився він у селі Гніздичів, Жидачівського повіту, в Галичині. До Канади приїхав у 1911 р. з батьками, трьома братами та трьома сестрами. Родина поселилася у Карвел і тут малий Федьо зростав, ходив до школи, помагав родині у господарстві та працював як тесля (карпентер).

бл. п. Теодор Павлик

Серед важкої праці та недостатків під час депресії минали скоро літа. Мрія заложити власне родине гніздо здійснилася у 1938 р. Оружився з Йосифиною Боринець, вони замешкали на власній фармі та тяжко працювали. В 60-тих роках покійний був також водієм шкільного автобуса.

Та в половині 1970 р., коли недуга, яку відчував уже раніше, почала щораз більше йому докучати він був змушений покинути працю та піддатися лікуванню, в якому знаходив полекшу, а деколи була навіть надія на повне видужання. Однак так не сталося, недуга поступала вперед, виснажувала його, доки смерть не перервала нитки життя.

В особі покійного жена втратила доброго мужа, діти доброго батька, а парафія відданого члена.

Завдяки глибокій вірі, яку привезли батьки з рідного краю та зуміли вщепити в серця усіх своїх дітей, покійний був добрим християнином, совісно сповняв християнські обов'язки, услугував при престолі та часто, а особливо в час недуги, приймав св. Тайни, в яких знаходив силу переносити терпіння. Його терпеливість та піддання себе Божій волі подивляли всі, що його відвідували.

Крім жени, покійний залишив у глибокому смутку двох синів — Мартина в Каліфорнії та Андрія в Калґарі, три дочки: — Розі, зам. Остапович у Леґал, Ірину Гогнштайн у Карвел Пієтрусю Старк у Бобман; дев'ять внуків, трьох братів і п'ять сестер: Івана в Карвел, Василя, Стенлея, Розі Стечик і Параскевію Германюк в Едмонтоні, Марію Васильків, Катерину Машталір і Ану Хрущ у Карвел.

Похорон покійного відбувся в суботу, 24 березня з церкви у Карвел, а в переддень був парастас у похоронному заведенні в Едмонтоні.

Після похорону був поминальний обід, при кінці якого син Мартин у короткій промові потішав осиротілу родину та подякував від мами та родини усім за все, чим послужили батькові.

З нагоди похорону вдова зложила 15 дол. на „УВісті", за що її щира подяка, а бл. п. її мужеві Теодорові Павлик хай Господь Бог дасть йому небесне царство і вічну пам'ять.

Мондер, Алберта

В українській католицькій церкві Апостолів Петра й Павла в Мондері, дня 2-го березня 1973 року вечером, відділ ЛУКЖ гостив понад 200 жінок різних віровизнань з дооколичних місцевостей, які з'їхалися, щоб відбути світовий день молитви за мир і любов між народами цілого світу і за Боже милосердя для усього Божого творіння.

День молитов започаткувало жіноцтво Нової Зеляндії, звідки це поширилося по цілому світі.

П-і Емілія Жук, голова відділу ЛУКЖ в Мондері проводила програмою, а Сестра Іриса Явна була головною бесідницею.

Похвала й подяка належиться Сестрі Ірисі за дуже гарно приготовану й виголошену промову, в якій так вміло пояснила потребу й силу молитви. Вона звернула увагу на те, щоб ми нашими молитвами не лиш просили, але й славили Бога і дякували Йому і то не лиш за одержані добродійства, але також за терпіння, які бувають для нас також добром.

Мондерський церковний хор в спілці з хором Юнайтед Чирч з Лемонту гарно виспівали молитви в церкві.

По церковній частині всі перейшли до Народнього Дому, де гості насолоджувалися нашими українськими стравами і українською піснею. Усі були також захоплені красою нашої церкви.

Як у церкві, так і в НДомі були члени всяких церков: Української Католицької, Української Греко-Православної, Юнайтед чирч, Моревіен, Римо-Католики і Русско-Православні — всі діти одного Небесного Отця.

Дякуємо п-і Евгенії Поломарк за зорганізування того дня, п-і Емілії Жук за провід, тим, що промовляли, членам відділу ЛУКЖ — Мондер за гарну перекуску, а гостям за їхню приявність. Господеві Богові дякуємо за поміч у всяких наших потребах і за Його милосердя.

Присутні зложили жертву в сумі 193.35 дол., які відіслано до Жіночої Міжцерковної Ради в Торонто, Онт. для потребуючих у світі.

Анастазія Гевко
кореспондент ЛУКЖ — Мондер, Алберта

ЛІТНІЙ ТАБІР НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ ВОБМАН

Літній табір на Єпархіяльній оселі над озером Вобман (50 миль на захід від Едмонтону при шляху ч. 16), відбудеться, як минулих літ, так і в цьому році від 1-ого до 15-ого липня 1973 р., для хлопців і дівчат у віці від 8 до 14 років життя. Провідними виховницями будуть Сестри Служебниці.

Оплата, як минулого року: $40 — від дитини за 2 тижні;
$ 75 — за двоє дітей від одної родини,
$110.00 за троє дітей від одної родини,
$125.00 за четверо і більше дітей від одної родини.

За ближчими інформаціями та аплікаціями прошу звертатися до директора Табору.

З доручення Преосвященного Владики Кир Ніла, прохаю Всеч. і ВПреп. Отців Душпастирів нашої Єпархії, це повідомлення подати до відома своїм вірним та вже тепер часто заохочувати їх післати своїх дітей на Єпархіяльний виховно-відпочинковий табір.

о. Б. Снігурович — директор табору
11219 - 58 ст., Едмонтон, Алта.
T5W — 3W4
Тел. 479-3745.

Позичайте безпечно в корисному банку

Якщо ви потребуєте грошей, зайдіть, спеціяльне, наприклад на нове авто або на нові меблі, позичка є часто відповіддю.

Це означає, що ви можете залишити ваші ощадності неторкненими. І персональна позичка від нас дійсно заощаджує вам гроші, якщо ви порівняєте звичайний видаток купна на кредит.

Персональну позичку в Royal Bank є легко дістати, легко сплачувати, а коштує так мало. Ви сплачуєте нам в догідних місячних сплатах, і разом ми заплянуємо ці виплати, щоб поставити на можливі розтягнення на ваш прибуток. Що більше ваші позички є життєво обезпечені, щоб забезпечити вашу родину без додаткових коштів.

Коротко, це є ощадність, розумний спосіб, щоб позичити на речі, які ви справді бажаєте.

Якщо ви потребуєте грошей на щось щоб зустріти нас. Ми все є охочі, щоб помогти.

„Хтось говорить по-українськи у відділі недалеко вас"

Вони дадуть вам всю поміч і інформації, які ви потребуєте.

ROYAL BANK
-the helpful bank

Айн Керем: Церква Різдва св. Івана Хрестителя в Айн Керем з високою, стрункою вежею, виглядає як середньовічна твердиня.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ЦЕРКВА РІЗДВА СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ В АЙН КЕРЕМ

Всі чотири Євангелисти оповідають, що св. Іван Хреститель був Предтечею Ісуса Христа. Але лише св. Євангелист Лука оповідає, що він був вже в лоні своєї матери Єлисавети призначений на Господнього Предтечу. Св. Лука каже теж, що св. Іван Хреститель був споріднений з Ісусом Христом через їхні матері й тому Божа Мати Марія пішла сейчас, після Благовіщення, до Айн Керем, щоб відвідати свою родичку Єлисавету й, враз із нею, подякувати Господеві за велику ласку, що її вибрав на Матір Божого Сина. Тим то невелика оселя Айн Керем стала славною завдяки тому, що там народився св. Іван Хреститель та що там стрінулася Божа Мати Марія з Єлисаветою. На пам'ятку цих обох подій є в Айн Керем дві церкви: Різдва св. Івана Хрестителя та Відвідин Божої Матери в Єлисавети.

Церква Різдва св. Івана Хрестителя, злучена з великим манастирем оо. францісканів, збудована за грошовою допомогою французького короля Людвика XIV в рр. 1672-1693. Вона зиглядає здалеку неначе твердиня. Посередині забудувань є велика церква з трьома навами, над нею підноситься висока, струнка вежа.

Першу церкву Різдва св. Івана Хрестителя збудовано в п'ятому сторіччі, згідно з переданням, на тому місці, де колись стояв дім батька св. Івана священика єрусалимської святині Захарії. Коротко відтак цю церкву зруйновано. Щойно в 12-ому сторіччі хрестоносці її відбудували, але, після їх відходу зі Святої Землі, турки знову зруйнували церкву. Щойно в 17-ому сторіччі оо. франціскане відкупили церковну площу й збудували церкву, яка стоїть і досі. Церква поділена на три нави шістьма квадратовими колонами. На бічних навах є хори. Бічні стіни є покриті частинно синявими кахлями (черепицею). Головний престіл є присвячено св. Иоанові Хрестителеві, а престіл у правій наві його матері Єлисаветі. В правій наві, за залізними гратами, є кусок каменя зі скелі св. Івана Хрестителя, що є в половині дороги між Айн Керем та пустинею, де мав жити св. Іван Хреститель. Цей камінь привезли з пустині мусулмане в 1721 р. й поклали в церкві Різдва св. Івана Хрестителя. На кінці лівої церковної нави ведуть невеликі сходи до печери св. Івана Хрестителя. Правдоподібно то була частина дому священика Захарії, батька св. Івана й у тій печері прийшов св. Іван на світ. Під тінею печери є невеликий, але гарний мармуровий престіл, з плоскорізьбами із життя св. Івана. Над входом до захристії є образ св. Івана в пустині, а другий представляє відсічення голови Святого. В часі розкопів, що їх переведено під фундаментами церкви в 1885 р., знайдено стародавню каплицю з шостого сторіччя, з двома заглибленями на домовини, над яким був напис у грецькій мові: „Слава Господнім мученикам". Знайдено теж різні посудини з давніших римських часів.

Поруч церкви є манастир оо. францісканів, в якому, на основі давнього звичаю, настоятелем є завжди чернець еспанського походження. Поруч манастиря є невелика франціканська гостинниця: „Каза нова", але з неї мало хто користає, бо Айн Керем лежить поблизу Єрусалиму, де є вигідніші й кращі приміщення, як в Айн Керем.

Колись церква св. Івана Хрестителя була парафіяльною церквою й в ній було багато відвідувачів — місцевих християн-араб і в. Після виїзду з Айн Керем арабів у 1948 р., в Айн Керем поселилися жиди й тепер католицька парафія оо. францісканів не має майже зовсім парафіян. Церкву відвідують лише прочане й то ті, що мають на відвідини Святих Місць досить часу. Через те церква Різдва св. Івана Хрестителя через більшу частину дня зачинена. ОО. Франціскане відкривають її лише на прохання прочан, що приїздять відвідати місце народження Господнього Предтечі. Звичайно, в усіх Святих місцях можна купити світлини із даного Святого Місця та різні пам'ятки. В Айн Керем, поза кількома світлинами, з церкви та каплиці Різдва св. Івана Предтечі, нема нічого. Як я запитався старенького черця, що, по довгому дзвонені, відчинив церкву, чому в них не продають ніяких пам'яток, він відповів, що нема кому тим турбуватися, а зрештою нема кому продавати пам'яток, бо до Айн Керем приїздить мало прочан.

Старенький чернець пояснив мені ще, що в цій церкві згадується не лише Різдво св. Івана Хрестителя, але теж його обрізання та привернення мови його батькові Захарії, що був німим понед дев'ять місяців, як засумнівався, що його дружина Єлисавета, що була в старшому віці, зможе ще принести на світ дитину.

Велика, гарна франціскан ська церква порожна й тиха. Наші прочане, що увійшли до церкви й, помолившися, оглядали образи та саму церкву, поводилися дуже спокійно, а говорили півголосом, майже шепотом. Я був у захристії із черцем-францісканином, який мені показував картки, що були для продажу та давав деякі пояснення. Він запитався мене, що то за група прочан, що так гарно поводиться в церкві, не кричить голосно а як роблять світлини, то спокійно, без галасу й без уставлювання перед образами своїх співпрочан, щоб мали пам'ятку-світлину на тлі образу з церкви Різдва св. Івана Хрестителя й загалом виглядають на правдивих прочан. Я пояснив йому, хто ми, звідки та що відвідуємо й подивляємо Святі Місця.

Коли того дня вечером ми повернулися до нашої гостинниці Каза Нова в Єрусалимі, настоятель гостинниці о. М. сказав мені, що дістав дуже похвальний звіт телефоном про нашу групу. Старенький франціканин з Айн Керем зателефонував йому, що там була група добрих та побожних прочан, які поводилися в церкві дуже гідно й пристойно. То була одна з найкращих похвал, які про нас передавали настоятелеві франціканської гостинниці в Єрусалимі о. . настоятелі різних франціканських церков та Святих Місць, що ми їх відвідували в часі нашої прощі.

Айн Керем: Каплиця-печера, де прийшов на світ Христовий Предтеча св. Іван Хреститель.

Айн Керем: Франціскані черниці та черниці йдуть кам'яною доріжкою до церкви Відвідин Божої Матері в Єлисавети.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

В. ГАВРИШ

ПОКІЙНИЙ АНТІН ГЛИНКА

Як я вже згадував на початку моїх споминів про покійного посла А. Глинку, його доля нагадувала дуже долю першого українського федерального посла покійного Михайла Лучковича. Хоч покійний Антін Глинка багато разів і дуже відважно боронив української справи в федеральному парляменті, хоч він відвідував табори українських переселенців у Німеччині та інших країнах Европи, хоч він боровся в парляменті за те, щоб канадський уряд дозволив українцям та іншим т.зв. переміщеним особам" прибути на постійний побут до Канади, в чергових виборах Антін Глинка перепав, а на його місце вибрано другого українського посла, теперішнього провінційного суддю, Івана Дікура. Іван Дікур був ставленником урядової ліберальної партії й, мабуть це, вирішило, що виборці виборчої округи Вегревил голосували на Дікура, бо сподівалися, що він, як член урядової партії, матиме більший голос у Оттаві. А. Глинка лишився без грошей, без майна й без зайняття, з дружиною та двоїма дітьми. Він не міг зрозуміти, як то сталося, що він проґрав вибори у своїй, чисто українській виборчій окрузі й дуже важко те переживав. Одначе він не взяв собі програної аж так дуже до серця, як узяв був покійний Лучкович, але працював над тим, щоб могти кандидувати в чергових виборах і там вийти переможцем. Але до виборів було ще чотири роки, а в міжчасі треба було якось жити й удержувати родину. А то не було так легко.

Покійний Антін Глинка, а з ним і багато українців сподівалися, що тодішний албертський прем'єр Е. Менінг, який був провідником партії суспільного кредиту в Алберті й мав амбіції поширити її на цілу Канаду й зробити її загально-канадською партією, як ліберальна, чи прогресивних консерватів чи теперішня Н-ДП, тоді ще була Сі-Сі-Еф, доцінить діяльність відданого кол. посла партії суспільного кредиту й дасть йому якесь зайняття в котромусь із провінційних міністерств. То не було нічого надзвичайного, бо кожний уряд, що був при владі, старався прийти з допомогою своїм членам, які не мали щастя в виборах. То сталося й тепер, по недавних провінційних виборах у Алберті, де теперішний уряд дав якесь зайняття своїм кандидатам, що перепали при виборах. То кожний уважає за нормальну справу й ніхто тому не дивується.

В Канаді ще не відчувається такого великого впливу урядової партії на обсаду урядів, бо тут, поза самими міністрами, загал урядників залишається при праці й після приходу до влади уряду іншої партії. Але мені оповідали, що в США, після зміни президента, міняють урядників та працівників не-урядової партії ген в долину, аж до найнижчих становищ. У нас такого нема, Богу дякувати, але зате уряд може завжди знайти для свого неуспішного посольського кандидата якесь зайняття, що вможливить йому прожити й вдержати родину. З покійним Лучковичем було інакше, бо його партія програла вибори й зовсім втратила значення. Але партія суспільного кредиту була й надалі при владі в Алберті й її провідник та албертський прем'єр, а теперішний сенатор, Е. Менінг міг був знайти якесь зайняття для Глинки. Але він того чомусь не зробив. Я не був близько до членів партії суспільного кредиту й тому не знаю, чи хтось із українських членів партії суспільного кредиту бодай пробував старатися про те, щоб Глинка дістав якусь посаду в провінційному уряді. Тої посади покійний Глинка не дістав. Дехто мені навіть пояснював чому.

В часі одних федеральних виборів Глинці запропонували, щоб він поїхав допомогти вести виборчу кампанію кандидатові партії суспільного кредиту в Манітобі проти тодішного спікера Манітобської леґіслятури А. Бачинського, який був дуже довгі роки послом до Манітобської леґіслятури з ліберальної партії, що була тоді при владі в Манітобі. Глинка відмовився, бо не хотів вести кампанії проти доброго й заслуженого українця, яким був покійний Бачинський. Це рішення покійного Глинки провідники партії суспільного кредиту, між якими було чимало англійських шовіністів, взяли йому дуже за зле й тому А. Глинка не дістав ніякої посади в провінційному уряді. Я не знаю, чи то так справді було, але знаю, що Глинка не хотів їхати вести кампанії проти Бачинського й знаю, що багато едмонтонських українців висловили Глинці за те признання.

Але з самого признання годі було вижити й тому Глинка таки бідував. Допомагали йому троха його приятелі, а згодом він відкрив асекураційне бюро й сподівався, що може з асекураційного комісового зможе вдержати родину й прожити сам. Глинка сподівався, що до нього підуть масово його колишні виборці, які все одно мусять мати асекурацію й мусять за неї платити і, якщо дадуть асекурацію йому, то йому допоможуть, а їх то не буде коштувати практично нічого, бо кожному асекураційному агентові треба платити асекураційну премію. Але тут з Глинкою повторилося те саме, що було колись із Лучковичем. Глинка дістав дуже мало асекурацій від наших людей. Кожний мав уже якогось агента, який асекурував його хату чи автомобіль через довгі роки й не хотів від нього відбирати асекурації й давати її Глинці. Так що рахунок Глинки не вийшов і він з асекурації не мав майже ніякого доходу.

• **Італійська м'ясна** фабрика спровадила з Югославії нелегально 2,864 тони м'яса й ошукала італійську державу на 1.7 мільйонів долярів митної оплати. Фірма, при ввозі м'яса заявляла при контролі, що ввозить відпадки („тельбухи"), від яких є дуже низька оплата.

• **Французький** президент Дж. Помпіду обмежив свої публічні виступи по причині лихого стану здоров'я. За непідтвердженими вістками Помпіду хворіє пістряком (раком).

Богослуження: червень - липень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
24. — Ройкрафт
(В кожній місцевости празник. Початок о год. 10 рано).

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
24. — Смоки Лейк
1. липня — Редвей 10 рано
8. — Смоки Лейк 10 рано
15. — Параскевія 10 рано
22. — Восетна 10 рано
29. — Смоки Лейк 10 рано
УВАГА: Сестри будуть навчати катихизму у Восетній від 15 - 22 липня, а у Смоки Лейк від 22 до 29 липня.

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
24. — Айрон Ривер год. 10.30 рано День матері — Парастаси на гробах

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
24. — Менлі год. 10.30
1 липня — Черґіл год. 10 Празник

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
24. нед. і Різдво св. Івана Хрестителя — Лемонт (храм), год. 9 Всенічне, 10 год. Сл. Божа

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
24. — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30 рано
1. липня — Голден 8.30 рано; Дейзленд 10.30
8. — Голден 8.30; Коперник 10.30
15. — Голден 8.30; Голден фарми 10.30 р.
22. — Голден 10.30 р. співана
29. — Голден 10.30 співана

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
24. — Атабаска 10
1. липня — Росінгтон 10
8. — Атабаска 10
15. — Проспериті 9.30; Фрейнс 11.30 рано
22. — Атабаска 10
29. — Бойл 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
24. — Моркемб 10.30 (Празник)
29. — Мирнам 10.00

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
24. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
24. — Кемроз 9.00; Равид Гіл 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
24. — Редвотер 9; Вог 10.30
29. — Редвотер 9

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
24. — Менвіл 10 рано
1. липня — Менвіл 10 (празник)
8. — Левой 10 (празник)
12. — Іннісфрі X ренч 10
15. — Ренфурлі 10
22. Іннісфрі місто 10
29. — Іннісфрі XI ренч 10

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
24. — Крейгенд
1. липня — Стрий (храм, празник Т. і Кр.)
7. Різдво св. Ів. Христителя — Даннінг
8. — Вилна
15. — Спедден
22. — Крейгенд
29. — Смоки Лейк (священик бере участь у храмовім святі св. Володимира і Ольги.

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
24. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30 (Празник Пр. Евхаристії)

САСКАЧЕВАН

о. Гоменко
округа Арран, Саск.
24. — Арран-місто 8.30 рано Сл. Божа; Арран-Весна 10.30 рано співана Сл. Божа; Арран-місто 2.30 попол. відправа на гробах.
28. четвер — Арран-місто, год. 10.00 рано: Спів. Сл. Божа
30. субота — Пеллі год. 9.00 рано Св. Сповідь, 10.00 Сл. Божа, 7.30 веч.: Вечірня з Литією, Св. Сповідь
1 липня — Арран-місто год. 8.30 рано Сл. Божа; Пеллі год. 10.00 Спів. Сл. Божа, Арран-Весна 2.30 попол.: Відправа на гробах
6. Празник ГНІХЧ — Арран місто 9 рано сповідь; 9.30 співана Сл. Божа; 7.30 вечір Вечірня з Литію. Сповідь.
7. — Арран місто 9 Сповідь; 10 співана Сл. Божа (Празник)
8. — Арран місто 8.30 Сл. Божа; Вайт Біч 10.30 співана Сл. Божа; Пеллі 2.30 відправа на гробах.
12. — Арран місто 8.30 Сл. Божа; Арран Весна 10 співана Сл. Божа (Празник)
15. — Арран місто 8.30 Сл. Божа; Арран Весна 10.30 співана Сл. Божа; Арран місто 2.30 відправа на гробах (цвинтар на Подолю).
22. — Пеллі 8.30 Сл. Божа; Арран місто 10.30 співана Сл. Божа
29. — Арран місто 8.30 Сл. Божа; Пеллі 10.30 співана Сл. Божа.
ЗАМІТКИ: 1.: Кожної неділі й свята, починаючи від неділі 22-го липня аж до вівклину, в Арран місті, в год. 4 пополудні: Вечірня 2.: Як щоб у назначених днях, було неможливо мати відправи на гробах, тоді назначиться інший день відправи й повідомиться вірних в церкві, (оголошуючи в церкві дату відправи.)

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
24. — Норт Батлфорд; а год. 2.30 в Радісон

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
24. — Вакав 9; Борщів 11 (гроби)
1 липня — Вакав 9.30; Снт. Дж 11
8. — Прудгом 9; Вакав 10.30
12. — Борщів (празник)
15. — Вакав 9.30
22. — Вакав 10
29. — Вакав 9.30; Сокаль 11

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.
8. липня — Кридор (празник) (о. Бачинський)
15. — Блейн Лейк 10 (празник)
22. — Угринів 10
29. — Блейн Лейк 10
Катехизація дітей від 9 - 14 липня в Блейн Лейк.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

24 червня, неділя Всіх Святих. † Вартоломея

28 червня ,четвер Покл. Пресв. Т. Тіла і Крови Христ.

Григоріянський календар:

17 червня, неділя Всіх Святих. Мануїла

21 червня, четвер Покл. Пресв. Т. Т. і Кр. Хр.

24 червня, неділя 2 по Сош., Різдв. Ів. Хрест.

29 червня, п'ятниця Празн. Хр. Чол. Петр. і Павл.

30 червня, субота Состр. Пресв. Богор. † 12 Ап.

ПОТРІБНО 27 ДОМІВ

Ми не хочемо заяви про продаж дому („лістінг"). Наші клієнти мають для Вас готову готівку за Ваш дім, якогонебудь розміру, в якійнебудь дільниці Едмонтону та в такому стані, в якому він є.
Наш представник приїде до Вас, на Ваш заклик, і протягом кількох годин Ви будете мати готові гроші за Ваш дім. Наші представники говорять плавно по українськи.

В усіх справах продажу та закупу реальностей та в справі гарантованого пляну позичок, якому не дорівнює ніякий інший, звертайтеся без зобов'язання до Михайла Блавацького на телефон 429-6656, дому 477-7604 або Николи Бабія 479-1866 або пишіть на адресу:

HERITAGE TRUST
Real Estate Division

10166 - 100 St. Edmonton, Alberta

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

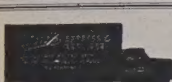

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

ДЕНТИСТИЧНА КЛІНІКА 7-е АВЕНЮ
11023 - 107 авеню,
Едмонтон — тел. 425-9214
Цертифікований дентистичний механік.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

● **ПОТРІБНО ЖІНКИ ДЛЯ** догляду 2 і ½-річної дівчинки та 15-річного хлопчика та легкої хатньої праці.

Якщо захоче, може мешкати на місці праці. Зголошення на адресу: 6036 - 105 Стріт. Тел.: 434-8279.

—o—

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

● **ПОТРІБНО ЖІНКИ ДЛЯ** догляду 2 і ½-річної дівчинки та 15-річного хлопчика та легкої хатньої праці.

Якщо захоче, може мешкати на місці праці. Зголошення на адресу: 6036 - 105 Б Стріт. Тел.: 434-8279.

—o—

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

Справа летовища

На засіданні міської ради, що відбулося в понеділок, 30 квітня рада міських комішенерів подала такий внесок у справі летовища:

1. Домагатися від федерального міністерства транспорту, щоб збудував нове сателітне летовище.

2. Щоб обмежити число правильних комерційних польотів із Індустріяльного летовища для літаків, що їх загальна вага є більша, як 12,500 фунтів, до того числа польотів тої самої величини літаків, що мають місце сьогодні. То означає найбільше 36 польотів (приземлень та відлетів) денно, а тижнево найбільше 202 польоти. Ці літаки не можуть перевозити денно більше, як 4,500 пасажирів, а тижнево не більше, як 25,000 пасажирів.

3. Щоб дати дозвіл на побудову нового будинку на Індустріяльному летовищі, який відповідав би потребам летовища, був некоштовний та відповідав вимогам міських приписів Едмонтону відносно летунської комунікації, як то згадано вище під. ч. 2.

4. Щоб дозволено на побудову гангарів та інших потрібних споруд на Індустріяльному летовищі, відповідно до потреби та вимог, що їх вичислено під ч. 2. та залежно від спроможности закупити відповідну землю.

5. Тому що міський відділ транспорту та інженерії матиме відповідальність турбуватися в будучности всіми потребами відносно транспорту міста Едмонтону, в цьому відділі треба буде створити окремий підвідділ, який буде відповідальний за те, щоб:

(I). Прослідити теперішню статистику польотів, щоб устійнити, яких нових послуг потребує Едмонтон та як треба би поправити теперішні летунські послуги.

(II). Злучити всі інформації та старання, які є по-

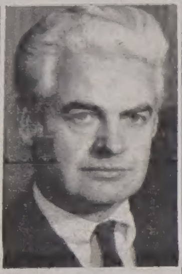

д-р Айвор Дент

трібні, щоб перевести в життя пропозиції, що їх подав у своєму звіті, заанґажований управою міста для прослідження справи летовища Діксон Спіс.

(III). Прослідити й подати пропозиції, як при співпраці з федеральним та провінційним урядом управнити перевіз пасажирів із центру Едмонтону до Міжнародного летовища та наладнати переїзд між Міжнародним та Індустріяльним летовищем.

(IV). Прослідити та подати пропозиції, як установити склад для вантажів у місті, щоб їх можна скоро доставити до Міжнародного летовища.

(V). Подати пропозиції та, якщо потрібно, поробити відповідні старання, щоб вимоги для летунського транспорту для Едмонтону та Північної Алберти були належно забезпечені.

Щоб устійнити будучність Індустріяльного летовища, відбуто багато засідань та дискусій. Завершенням тих старань був дев'ятитомний звіт із дослідів над Індустріяльним летовищем, в якому подано кілька пропозицій відносно будучности Індустріяльного летовища. Одно із доручень було таке: „Збудувати сателітне летовище, а Індустріяльне летовище вживати лиш для окремих завдань'. Цю пропозицію прийняла в основі міська рада на засіданні 10 липня 1972 року.

Після того слідували дискусії з міністерством транспорту та Купецькою палатою, щоб устійнити найкращу розвязку для справи транспорту в Едмонтоні. У висліді Купецька палата подала пропозицію відносно дальшої політики в справі транспортації із дня 21 березня 1973.

ЧИМ ВИПРАВДАТИ ПРОПОНОВАНУ РОЗВ'ЯЗКУ СПРАВИ ЛЕТОВИЩА?

1. Сателітне летовище. Міністерство транспорту обмежило вже тепер число річних польотів із і до летовища до 200,000 річно. Скоре збудування сателітного летовища міністерством транспорту значно поправить справу безпеки, зменшуючи число відлітів та приземлень на Індустріяльному летовищі, пересуваючи легкі літаки та летунський вишкіл на сателітне летовище.

2. Польоти. Більшість членів ради комішенерів вважає, що нормальний та чартерований перевіз пасажирів з летовища, який зачинається або кінчається на Індустріяльному летовищі, повинен бути закінчений, скоро лише буде можливе і Індустріяльне летовище повинно бути пристосоване лише до промислових та комерційних польотів. Але з уваги на потреби підприємств та непевність літаків С.Т.О.Л. пропонується, щоб число комерційних польотів для перевозу пасажирів, літаками, що важать більше, як 12,500 фунтів, обмежити до числа теперішних польотів літаків тої самої величини. То означає найбільше 36 польотів дено (приземлень і відлетів), з найбільшим числом 202 польотів тижнево. Ці польоти повинні бути обмежені до найбільше 4,500 пасажирів денно, а 25,000 пасажирів тижнево.

3. Будинок летовища. Теперішний будинок летовища не дає належної забезпеки для польотів та пасажирів. еЧрез те є конечним, щоб управа міста Едмонтону збудувала прибл. коштом 2.5 мільйонів долярів новий будинок летовища. Треба буде теж перевірити, як можна центрально поладнати справи летунського багажу та подбати про відповідні приміщення на те.

4. Гангари. Є постійна потреба для більших гангарів та інших додаткових приміщень на Індустріяльному летовищі й через те є конечним, якщо лиш можна буде набути відповідну площу, такі будинки побудувати.

5. Будучі вимоги для летовища. Треба бути в доброму зв'язку з розвитком летунства в будуччині й тому, відділ інженерів та транспорту, який має займатися справою будучих вимог для летунського транспорту міста Едмонтону, повинен створити окремий підвідділ, який буде займатися справами летунського транспорту, а його завдання вичислені в точці 5-ій.

Вищезгаданий плян дальшої політики відносно едмонтонських летовищ був обговорений з міністерством транспорту й його узгіднено із групою, що займається студіями справ летовища.

Справа всіх будучих вимог міста Едмонтону відносно летунського транспорту є тепер під розглядом. З уваги на те, що багато уряджень на Індустріяльному летовищі треба змодернізувати, якщо вони мають відповідати своїм вимогам, примушує нас застановитися над тим, як найкраще розв'язати справу використання Індустріяльного летовища на будуче. Якщо ми устійнимо докладно, що нам треба в тій справі робити, тоді всі будучі рішення відносно летунського транспорту та самого летовища можна буде виносити в інтелігентний та відповідний спосіб.

Айвор Дент, мейор

Ivor Dent

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Втік совєтський летун

В Західній Німеччині, недалеко міста Брунсвік, розбився совєтський реактивний бойовий літак. 22-річний підпоручник-летун вирятувався з літака при допомозі парашута. Він зголосився до німецьких властей і попросив про азиль. Покищо, німецький уряд не дав йому ніякої відповіди. Щойно недавно побував у Німеччині з відвідинами секретар совєтської комуністичної партії Л. Брежнєв, який підписав з Німеччиною договір про співпрацю. Ледви, чи Західна Німеччина захоче порушувати теперішнє мирне співіснування із СССР прийняттям совєтського летуна-дезертира. Прізвища летуна досі не виявлено.

—o—

ПЕРЕСЛІДУЮТЬ ВСЯКІ РЕЛІГІЇ

В СССР переслідують уже й буддистів. Поліція проводить домашні обшуки й допити в різних місцевостях, конфіскує „предмети культу" — статуї, образи і переписку з провідниками буддистів та листування навіть не пов'язане з релігією.

Поліція фабрикує обвинувачення, що обвинувачені належать до фанатичної секти, котра жадає кривавих людських жертв і займається убивством.

Становище буддизму в СССР від смерти Сталіна ніколи не було таке загрожене, як тепер.

• **Совєтський президент** М. Подгорний побував з відвідинами в Афганістані якраз у тому часі, як секретар комуністичної партії СССР Л. Брежнєв був із відвідинами в Західній Німеччині.

• **Німецький канцлер** В. Брандт дав право азилю совєтському летунові, 20-річному Є. Вронському, який минулого тижня вискочив у Західній Німеччини із військового літака, заки той розбився.

• **Арабські держави, які знаходяться в стані війни з Ізраїлем, здержують доплив нафтової ропи нафтоводами, що йдуть через їхні країни до портів, а звідти до США. Наслідком того в США відчувається недостача пального (газоліни) до автомобілів.**

—o—

Усміхніться

Добра відповідь.

Один американський журнал для жінок оголосив конкурс на найкращу відповідь на питання: яке жіноче досягнення в подружньому житті вважати за найдотепніше.

Нагороджено таку відповідь: Коли дружина зуміє зробити приготування обіду, прибрання кімнат і плетення на дротах пристрасним „гоббі" свого чоловіка.

— Я порвала стосунки з нареченим. Моє ставлення до нього радикально змінилося. — А чому ж не повернеш йому той перстень з діямантом? — Бо моє ставлення до коштовностей не змінилося.

—o—

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Jahn Kecha otherwise known as John Metro Kyca of 5828 - 136 th Avenue in the City of Edmonton in the Province of Alberta Cat operator intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for change(s) of name as follows:

1. For a change of my name to John Metro Kyca.

2. For a change of my wife's name from Dora Kecha to Dora Kyca.

Jahn Kecha
Signature of applicant — legal name in full.
John Metro Kyca
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

ПОШУКУЮ

● **ПОШУКУЮ МОЙОГО** свояка (для його сина Юрка і сестри Катерини) Петра ЦЯПИЧ-а сина Гаврила з Буківця, повіту Турка, Галичина, народж. 1897 р., виїхав до Канади 1926 р.

Мешкав перед 2-ою світ. війною в Едмонтоні, Алта (тодіш. адреса: 10275 - 101 Стр.).

Його або знайомих прошу написати на адресу:
Petro Hryndej
2136 West Rice-Str.
Chicago, Ill. 60622/USA

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

• **В Швайцарії** арештовано мільйонера Б. Корнфельда, президента „Служби заморських інвесторів", який довів до банкрутства різні фірми, наражуючи на втрати понад 100,000 вкладчиків із 100 країн, а сам заробив на тому 200 мільйонів долярів.

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 84z-8656

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(Гарантований дентистичний

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Посилаю ——— на передплату
"Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

15 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і

стара адреса: ....

....

Ім'я і

....

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

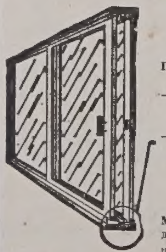

Похиле підвіконня включує:

— вінилеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не спраьляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Суприм" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

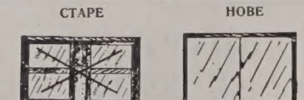

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

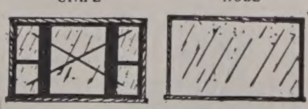

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
#300 10448 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ТРЕБА ПРОДАВЦІВ ДО „РІЛ ЕСТЕЙТ"

Нам потрібно вісім чоловіків або жінок для продажу реальностей в нашому новому відділі „Терра пляза бренч". Хочете бути незалежним працівником та працювати в підприємстві де ви самі встановлюєте вашу платню?
Ми вас вишколимо до того. Наші менаджери не змагаються в продажеві з нашими продавцями. Вони співпрацюють з ними.
Для довірочного інтерв'ю дзвоніть до менаджера від продажей Нік Ділялло (Nic DiLallo) на ч. 476-3351.

UNITED TRUST COMPANY

12920 - 97 St. Edmonton, Alberta

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627